

Olli Kuronen

Ensihoitajien kokemuksia simulaatiokoulutuksesta

Metropolia Ammattikorkeakoulu

YAMK

Ensihoitopalvelujen johtaminen

Opinnäytetyö

Päivämäärä

Tekijä Otsikko	Olli Kuronen Simulaatiokoulutuksen estävät ja edistävät tekijät
Sivumäärä Aika	36 sivua + 2 liitettä 17.12.2014
Tutkinto	Ylempi ammattikorkeakoulu tutkinto
Koulutusohjelma	Sosiaali- ja terveysalan kehittäminen ja johtaminen
Suuntautumisvaihtoehto	Ensihoitopalveluiden johtaminen
Ohjaajat	Lehtori, Jukka Kesänen Lehtori, Ira Lankinen
<p>Opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää ensihoitajien kokemuksia simulaatiokoulutuksiin osallistumisesta Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella. Tavoitteena on osaamisen lisääminen ja potilasturvallisuuden sekä potilashoidon parantaminen Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella. Tutkimustehtävänä on tuoda esiin ensihoitajien kokemuksia simulaatiokoulutuksista ja löytää näistä kokemuksista simulaatiokoulutusta estäviä ja edistäviä tekijöitä.</p> <p>Simulaatiokoulutus on koulutusmuotona yleistynyt terveysalalla huomattavasti. Suosion myötä simulaatiokouluttamisen haasteet ovat tulleet ajankohtaiseksi. Simulaatiokoulutus antaa mahdollisuuden oppia uutta jo opitun aiemman tiedon tueksi. Oppiminen tapahtuu realisoimalla aiempaa tietoa simuloituja tilanteita harjoittelemalla. Tämän vuoksi simulaatiokoulutuksissa tulee huomioida oppijoiden taustat, hallita opetettava asia, sekä ymmärtää simulaatiokoulutuksen pedagogiikkaa.</p> <p>Aineisto kerättiin teemahaastatteluina Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella. Haastatteluihin osallistui kahdeksan ensihoitajaa. Aineisto analysoitiin abduktiivisella sisällönanalyysillä.</p> <p>Opinnäytetyön tulokset yhtyvät aiempaan tietoon hyvästä simulaatiokoulutuksen järjestämisestä. Analyysin tuloksena kokemukset edistävästä ja estävästä tekijöistä jakautuvat kirjallisuudesta löydettävissä oleviin viiteen yläluokkaa: perehdytykseen, sisältöön, toistettavuuteen, palautteeseen ja luottamukseen. Tulosten perusteella ensihoitajat ajattelivat positiivisesti simulaatiokoulutuksesta, mutta suhtautuivat tämän järjestämiseen ja onnistumiseen varsin epäluuloisesti. Simulaatiokoulutuksen estävänä tekijänä ensihoitajat näkivät riskin, että koulutuksessa joutuu tentattavaksi. He kokivat, että simulaatiotilanteessa epäonnistumisella voisi olla negatiivisia seurauksia Kokemusten mukaan perusteellinen, tavoitteet selvittävä perehdytys oli yksi simulaatiokoulutuksen tärkeimpiä edistäviä tekijöitä.</p> <p>Opinnäytetyön perusteella hyvässä simulaatiokoulutuksessa kiinnitetään huomiota koulutuksen sisältöön, perehdytykseen, simulaatioharjoitukseen ja palautekeskusteluun. Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella jatkokehittämishaasteita ovat simulaatiokoulutuksen sisällyttäminen vuosittaisen koulutussuunnitelmaan sekä riittävä resursointi simulaatiokoulutuksen järjestämistä varten.</p>	
Avainsanat	Simulaatiokoulutus, simulaatiokoulutuksen estävät ja edistävät tekijät, kokemuksia simulaatiokoulutuksesta

Author(s) Title	Olli Kuronen Paramedics experiences of simulation education
Number of Pages Date	36 pages + 3 appendices 17 December 2014
Degree	Master's Degree Programme
Degree Programme	Development and Leadership in Health Care and Social Services
Specialisation option	Leadership of Emergency Care Services
Instructor(s)	Lecturer, Jukka Kesänen Lecturer, Ira Lankinen
<p>The purpose of this thesis is to evaluate paramedics' experiences of participation in simulation education at Länsi-Uusimaa Rescue Department. The intention is to add knowledge as well as to improve patient safety and treatment in Länsi-Uusimaa Rescue department. The research assignment is to bring out paramedics' experiences of participating in simulation education. as well as to find prohibitive and conducive features from these experiences.</p> <p>Simulation education is becoming a more and more common education method in health care. Along with the method's popularity have its challenges also become topical. Simulation education gives an opportunity to add on the previously learned knowledge and to support it. Learning happens by practicing simulated cases in which learners can realize their previous knowledge. Thus, in simulation education one must take into account the learners backgrounds, manage the taught substance, and understand the pedagogy of simulation education.</p> <p>The data was collected with focused interviews at Länsi-Uusimaa Rescue Department. In total, eight paramedics participated in the interviews. Data was analysed with abductive content analysis.</p> <p>This thesis' results support the previous research on organizing a successful simulation education. As a result of the analysis, the experiences of prohibitive and conducive features could be divided into five categories also found in the literature: Orientation, content, repetitiveness, feedback, and trust. Based on the results the paramedics have a positive attitude towards simulation education in general. However they had dubious attitude towards organizing and succeeding in such sessions. As a prohibitive feature, the paramedics saw the risk of being tested. They felt that failing in a simulated situation could lead to negative consequences. Based on the paramedics' experiences, one of the conducive in simulation education was a good orientation that defines the education's objectives clearly.</p>	
Keywords	simulation education, experiences of simulation education, prohibitive and conducive features of simulation education

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Simulaatio	2
3	Simulaatiopedagogiikkaa	3
3.1	Simulaatiokoulutus	4
3.1.1	Simulaatiokoulutuksen järjestäminen	6
3.1.2	Simulaatiokoulutuksen orientaatio	6
3.1.3	Simulaatiokoulutuksen käytännön suunnittelu	6
3.1.4	Simulaatioharjoituksen eteneminen	8
3.1.5	Simulaatiokoulutuksen palaute	8
4	Teoreettinen viitekehys	9
5	Opinnäytetyön tarkoitus ja tavoite	12
6	Aineiston keruu	12
7	Aineiston analysointi	13
8	Tulokset	14
8.1	Ensihoitajien kokemuksia simulaatiokoulutuksesta	15
8.2	Simulaatiokoulutukseen osallistuminen	16
8.2.1	Simulaatiokoulutuksen perehdytys	17
8.2.2	Palaute	19
8.2.3	Toistettavuus	21
8.2.4	Sisältö	23
8.2.5	Luottamus	26
9	Pohdinta	28
9.1	Tutkimuksen luotettavuus	28
9.2	Etiikka	29
10	Opinnäytetyön johtopäätökset	30
	Lähteet	35

Liitteet

Liite 1. Taustamuuttuja ja teemahaastattelun runko

Liite 2. Haastateltavan tiedote- ja suostumuslomake

1 Johdanto

Opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää ensihoitajien kokemuksia simulaatiokoulutukseen osallistumisesta Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella. Opinnäyteyö antaa tietoa Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen ensihoitajien simulaatiokoulutuskokemuksista. Kokemusten pohjalta ja kirjallisuuteen pohjautuen on kerätty tässä opinnäyteyössä tietoa siitä miten järjestetään hyvä simulaatiokoulutus, joka parhaiten vastaa Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella toimivien ensihoitajien koulutustarvetta. Opinnäytetyötä voi käyttää apuvälineenä järjestettäessä simulaatiokoulutusta Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella. Koulutuksen kehittäminen Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella lisää ensihoitajien osaamista, parantaa potilasturvallisuutta ja edistää näin potilaan hoidon laatua. Tarve opinnäytetyölle on tullut Länsi-Uudenmaan pelastuslaitokselta, jossa simulaatiokoulutus on ollut opetusmetodina käytössä useamman vuoden ajan. On kuitenkin havaittu, että osallistumisinnostus vapaaehtoiisiin simulaatiokoulutustilaisuuksiin on ollut heikkoa ja niitä on jouduttu perumaan kokonaan vähäisen osallistujamäärän vuoksi.

Simulaatiokoulutus on tutkimusten perusteella osoittautunut hyödylliseksi terveysalan ammatillisessa peruskoulutuksessa. Simulaatiokoulutuksen myötä iteluottamus kliinisessä hoitotyössä on lisääntynyt ja opiskelumotivaatio kasvanut hoitotyön opiskelijoilla. Täydennyskoulutuksessa jo työelämässä oleville simulaatiokoulutuksesta on hyötyä esimerkiksi ryhmätyön parantamisessa ja kommunikoinnin tehostamisessa. Simulaatiokoulutuksella tapahtuva oppiminen on turvallista. Tällä koulutusmetodilla pystytään harjoittelemaan tehokkaasti myös harvinaisimpien tilanteiden kohtaamista, sekä reagoimaan oikein esimerkiksi yllättävien komplikaatioiden sattuessa. (Niemi-Murola 2004: 681-684; Hallikainen – Väisänen 2007: 436-439.)

Simulaatiokoulutus on koulutusmuotona yleistynyt terveysalalla huomattavasti. Suosion myötä simulaatiokouluttamisen haasteet ovat tulleet ajankohtaiseksi. Simulaatiokouluttaminen antaa mahdollisuuden oppia uutta jo opitun aiemman tiedon tueksi. Oppiminen tapahtuu realisoimalla opittuja asioita simuloituja tilanteita harjoitteleamalla. Tämän vuoksi simulaatiokoulutuksissa tulee huomioida oppijoiden taustat, hallita opetettava asia, sekä ymmärtää simulaatiokoulutuksen pedagogiikkaa. (Gantt Laura 2012: 1-8)

Länsi-Uudenmaan pelastuslaitos tuottaa kiireellisen ensihoidon palveluja Jorvin ensihoitoalueella, johon kuuluu Espoo ja Kirkkonummi. Jorvin alueelle on sijoitettu yhteensä kuusi ensihoitoyksikköä sekä lääkintäesimiesyksikkö. (Länsi-Uudenmaan pelastuslaitos 2012.) Tässä opinnäytetyössä käytetään sairaankuljetuksessa päätoimisesti toimivasta henkilöstöstä nimikettä ensihoitaja riippumatta koulutuksesta, tai hoitolupien tasosta.

2 Simulaatio

Terveysalalla simulaatiolla tarkoitetaan potilaan vaivojen, suoritettavien toimenpiteiden tai hoitotyössä tapahtuvan tosielämän tilanteiden jäljittelyä. Yksinkertaisimmillaan simulaation avulla voidaan luoda fasilitetit yksittäisten toimenpiteiden, kuten tipan laitton tekniikan harjoittelua varten. Toisaalta simulaation avulla voidaan luoda ympäristö laajempia kokonaisuuksia eli tapauksia varten. Tällöin huomio kiinnittyy myös mahdollista potilasta ympäröivään tilaan. Esimerkkinä mainittakoon kokonaisen leikkaussalin simulointi potilaan ja tämän vaivojen lisäksi. Tällöin simulaatiossa otetaan huomioon yksilön sijasta koko ryhmä, jolloin harjoittelu tapahtuu erilaisten roolien kautta. Simulaatio on todellisuuden jäljittelyä. Se ei koskaan vastaa täysin todellisuutta, joten simuloitaessa on tärkeää kiinnittää huomiota siihen mitä asiaa halutaan simuloida. Simulaatiokoulutuksen onnistumisen kannalta tämä on tärkeä huomioida suunnitteluvaiheessa. (Niemi-Murola 2004: 681-684.)

Terveysalalla koulutuksessa käytetään pääsääntöisesti kahta termiä simulaatiokoulutuksen yhteydessä. Simulaatiolla viitataan mihin tahansa tapahtumaan tai tilanteeseen, jolla yritetään ilmaista potilaan tilaa mahdollisimman aidosti. Yksittäisen toimenpiteen harjoitteluun vaadittava simulaatio voi tapahtua tekokäden avulla. Tällöin oppija voi harjoitella tipan laittoa kättä simuloivaan simulaattoriin. Tapauksia simuloitaessa simulaatioon käytettävältä teknologialta vaaditaan enemmän. Tällöin voidaan hyödyntää esimerkiksi korkean teknologian simulaatiokeskusta, jonka avulla on mahdollista jäljitellä esimerkiksi kokonaista leikkaussaliympäristöä ja siellä tapahtuvaa toimintaa. Simulaattorilla tarkoitetaan kaikkea sitä, millä simulointi tehdään mahdolliseksi. Simulaattoreita voi olla elvytyksessä käytettävät annenuket, tekokädet tai jalat, mutta se voi olla myös kokonainen huone, jonka tarkoituksena on simuloida laajempaa kokonaisuutta. (Seropian 2003: 1695–1705.)

Simulaatiokoulutus on koulutustapa, johon sisältyy simulaattorin avulla luotu simulaatio tapahtumasta tai toimenpiteestä, jota halutaan harjoitella. (Issemberg – Scalese 2008: 31-46.) Simulaatiomenetelmää on myös käytetty henkilöstön ja opiskelijoiden taitojen testaamiseen. Tällöin kyse ei ole simulaatiokoulutuksesta koska simuloitu tilanne ei ole tarkoitettu koulutustapahtumaksi. Siksi testimielessä luotu simulaatiotapahtuma on eri asia kuin simulaatiokoulutus, jonka tavoitteena on tuottaa osaamista eikä testata sitä. (Seropian 2003: 1695–1705.)

Simulaatio on ollut käytössä henkilöstön koulutuksessa ja arvioinnissa useiden vuosikymmenten ajan muun muassa ydinvoimateknologiassa, lentäjäkoulutuksessa sekä sotilaskoulutuksessa. Näiden alojen työntekijöiltä vaaditaan jatkuvasti moitteetonta toimintaa, sillä helposti tapahtuvan virheen sattua saattaa seuraukset olla katastrofaalisia. Myös terveysalalla vaaditaan samanlaista luotettavuutta työntekijältä sillä väärät päätökset ja toimintatavat aiheuttavat yhtäläillä tilanteilla, joiden seuraukset voivat olla erittäin haitallisia. Terveysalalla ei kuitenkaan vielä rutiininomaisesti ole käytössä simulaatiokoulutusta opiskelijoiden peruskoulutuksessa. Simulaatiotekniikkaa on käytetty ensimmäisen kerran terveysalan koulutuksessa Yhdysvalloissa Stanfordissa, jossa professori David Gaba otti simulaatiokoulutuksen opetusmetodiksi anestesiatyössä 1980-luvulla. Anestesiayhteisöissä kehitettiin tuohon aikaan alkeellisimmat mallit simulaationukeista. Tämä oli mahdollista vain aikansa tehokkaimmilla tietokoneilla ja ohjelmistojen viimeisimmillä innovaatioilla. Toiminnalla oli merkittävä vaikutus nykyisten interaktiivisten simulaattoreiden kehitykselle. Eurooppaan simulaatiokoulutus levisi vasta 1990-luvun lopulla. Samoihin aikoihin simulaattoreiden käyttö yleistyi myös muilla terveydenhuoltoaloilla, kuten kirurgiassa sekä teho- ja ensihoidossa. (Gomez 2009; Nagle ym. 2009; Davis 2005.)

3 Simulaatiopedagogiikkaa

David Kolbin kehittämää kokemuksellisen oppimisen mallia pidetään simulaatiokoulutustavan pedagogisena pääperiaatteena. Kokemuksellisessa oppimisessa Kolbin mukaan oppiminen on jatkuvasti kehittyvä prosessi, joka sisältää tiedostetun ja tiedostamattoman oppimisen. Tällaisessa oppimisprosessissa keskeistä on oppijan itsenäinen ja aikaisemmalle tiedolle perustuva oppiminen. Oppijalla tulee olla mahdollisuus palautteen antamiseen ja sen saamiseen. Opettajan rooli on kokemuksellisessa oppimisessa ohjaavaa, niin että oppiminen tapahtuu itsenäisen tekemisen ja oivaltamisen kautta.

Toisin kuin behavioristisessa mallissa, jossa opettajan on tarkoitus ikään kuin kaataa tietoa oppijan päähän. (Kupias 2001 16-26; Jefferies 2007 96-103)

Simulaatiokoulutuksen pedagogiset pääteemat ovat tekemällä oppiminen ja ongelmanratkaiseminen. Nämä konstruktivistisesti suuntautuneet opetusprosessit ohjaavat simulaatiokoulutuksessa tapahtuvaa potilassimulaattorilla opettamista. (Salakari 2007,116). Konstruktivismissa oppijan rooli oppimisessa on aktiivista, joten oppiminen onnistuu parhaiten kun oppija saadaan osallistutettua tehokkaasti mukaan oppimistoimintaan. Opetetun sisällön suhteen suuri paino arvo on sillä mitä oppija ymmärtää. Yksittäiset faktat tai tarkkojen arvojen ulkoa opettelu ei ole mielekästä, vaan vain ymmärretyllä tiedolla on merkitystä. Näin pyritään pääsemään tarkan tiedon opiskelusta ongelman ratkaisuun. Tärkeään on ymmärtää opittavista asioista ne faktat, joissa ei ole tulkinnan varaa. Kuitenkin niin että nämäkin faktat opitaan aikaisempaan tietoon ja aitoihin tilanteisiin kytkemällä. (Rauste-von Wright 1997 19; Tynjälä 1999, 60-67)

3.1 Simulaatiokoulutus

Simulaatiokoulutus opetusmetodina on kehittynyt Suomessa terveysalan koulutuksessa viimeisen vuosikymmenen aikana. Erityisesti simulaatiokoulutus on kehittynyt uusien tietokoneohjattujen potilassimulaattorien myötä 2000-luvun alusta (Hallikainen – Väisänen 2007: 436-439.) Onnistunut simulaatiokoulutus vaatii järjestäjältään paljon erityisesti valmisteluvaiheessa. Simulaatiokoulutuksessa pyritään saamaan aikaan todellisuutta vastaava tilanne vaikka parhaimmillakaan laitteilla ei päästä täysin autenttisiin käytännön työelämää vastaaviin ympäristöihin. Toisaalta simulaatioympäristönä voi toimia mikä tahansa tila. Tärkeintä on, että simuloitu asia selviää tarpeeksi selkeästi myös oppijalle. (Hallikainen – Väisänen 2007: 437). Simulaatiokoulutuksen tarkoituksena on kouluttaa toimimaan oikein sellaisessa ympäristössä, jossa nopealla toiminnalla ja oikealla päätöksenteolla on suuri merkitys. Ilman kokemusta tällaisista tilanteissa oikean toimintatavan valinta ensimmäisellä kerralla saattaa usein olla väärä. Perusideana on lisätä todennäköisyyttä oikeiden toimintatapojen valitsemiseen harjoittelemalla tilanteita mahdollisimman paljon etukäteen turvallisessa ympäristössä. (Hawkins ym. 2008: 524-527)

Simulaatiokoulutusta voidaan järjestää nykyään usealla eri tavalla. Saatavilla olevien potilassimulaattorien taso vaihtelee yksinkertaisista raajaa tai muuta ruumiin osaa simuloivasta simulaattorista aina korkean teknologian potilassimulaattoreihin, joihin voi-

daan luoda esimerkiksi leikkaussalia muistuttava ympäristö harjoittelua varten. Simulaatiokoulutuksen oikeaa simulaattoria harkittaessa on oleellista kiinnittää huomiota simuloitavaan asiaan ja siihen, kuinka valittu simulaattori soveltuu opetettavan asian havainnollistamiseen. (Hallikainen – Väisänen 2007: 436-439; Nagile ym 2009: 18-25.)

Simulaation tasoja on määritelty simulaattoreiden ominaisuuksien perusteella kirjallisuudessa vaihtelevasti. Nagile ja kump. jaottelee simulaation asteet käytettävien simulaattoreiden pohjalta kolmeen tasoon. Matalimmalla tasolla simulaatio saadaan aikaan yksinkertaisilla yksittäistä ruumiinosaa, kuten kättä tai päätä, simuloivalla simulaattorilla. Tällaisia matalan tason, eli ns. low-fidelity- simulaattoreita, käytetään lähinnä työpaikasimulaatiokoulutuksessa. Työpajakoulutusmuoto keskittyy lähinnä yhden toimenpiteen harjoitteluun useilla toistokerroilla. Korkein simulaation taso saavutetaan vain sellaisilla simulaattoreilla, jotka pyrkivät ottamaan simulaatiossa huomioon potilaan lisäksi myös ympäröivän tilan. Tällöin käytetään simulaattoreina erityisiä HPS-potilassimulaattoreita. Korkean teknologian potilassimulaattorilla tarkoitetaan tilaa, jossa simulaatio tapahtuu tietokoneohjatulla potilasnukella. Englannin kielessä käytetään termiä high-fidelity patient simulator (HPS). HPS-simulaattorissa simulaatio tapahtuu tilassa, johon pyritään mahdollisimman autenttisesti simuloimaan haluttu tilanne. Kyseessä voi olla esimerkiksi leikkaussalissa tai sairaalan päivystyspoliklinikalla ollut tapahtuma. HPS-potilassimulaattorin nukke jäljittelee ihmisen anatomiaa ja sille on luotu keinotekoisesti monia ominaisuuksia kuten sydän-äännet, hengitys, silmien räpyttely, pulssi, jne. Nukelta voidaan myös mitata kyseisiin ominaisuuksiin liittyviä arvoja ja ne saadaan esille potilassimulaattorissa oleville näytöille. (Hallikainen – Väisänen 2007: 436-439; Nagile ym 2009: 18-25.)

Keskitason ns. mid-range fidelity simulaattoreilla voidaan antaa HPS-simulaattorin kaltaista koulutusta. Tässä simulaattorissa ei kuitenkaan ole kaikkia niitä ominaisuuksia, joita HPS-simulaattori tarjoaa. Tyypillisin esimerkki tällaisen simulaation tasosta on defibrilloitavan annenuken avulla suoritettu simulaatio. Keskitason simulaattorista voidaan siis mitata yksinkertaisimpia arvoja ja sille voidaan suorittaa, joitain toimenpiteitä. Keskitason simulaattorit eivät huomioi HPS-simulaattoreiden tapaan ympäröivää tilaa. (Nagile ym 2009: 18-25.)

3.1.1 Simulaatiokoulutuksen järjestäminen

Simulaatiokoulutus etenee pääsääntöisesti kolmessa osassa. Ensin ryhmä tutustuu välineistöön ja orientoituu itse simulaatiokoulutusympäristöön. Tämän jälkeen suoritetaan itse simuloitu tapahtuma, jonka jälkeen aloitetaan tilanteen purku ja palautekeskustelu. (Niemi-Murola 2004: 681-684.) Kirjallisuudessa on tämän suhteen joitain eroavaisuuksia. Esimerkiksi Schoening ym. jaottelevat simulaatiokoulutuksen neljään osaan. Heidän mukaan orientaatiovaiheesta on eroteltu erikseen harjoituksen tilannekuvaus, jossa pohjustetaan tulevaan simulaatioharjoitusta (Schoening ym. 2006: 253-258).

3.1.2 Simulaatiokoulutuksen orientaatio

Simulaatiokoulutuksen aloitusvaiheessa opiskelijoille tulee painottaa harjoituksen oikean asennoitumisen merkitystä. Opiskelijoille annetaan mahdollisuus tutustua simulaatiohuoneeseen ja välineistöön sekä mahdolliseen harjoitusnukkeeseen. Harjoituksen aikana on kuitenkin tärkeää, että opiskelijat toimivat simulaatiohuoneessa, niin kuin nukke olisi oikea potilas, jolloin myös hänelle tehtävät toimenpiteet tapahtuvat samalla tavalla kuin oikean potilaan kohdalla. Myös simulaatiokeskusta ohjaavan opettajan tulee toimia kuten oikeassa tilanteessa, silloin kun hän keskustelee simulaattoripotilaan äänellä. (Seropian 2003: 1695–1705.) Orientaatiovaiheessa opiskelijoille tulee painottaa osallistavan opetustavan ja oppimisen merkitystä. Opiskelijat saavat simulaatiokoulutuksesta eniten irti silloin kun he toimivat aktiivisina osallistujina, eivätkä tyydy passiiviseen sivustaseuraajan rooliin. (Isseberg – Scalese. 2008: 31-46.)

3.1.3 Simulaatiokoulutuksen käytännön suunnittelu

Tavoitteisiin kirjataan simulaatiokoulutukseen otsikko, osallistuvien henkilöiden määrä, simulaatiokoulutuksen vaikeusaste, sekä koulutuksen haluttu oppimistavoite. On tärkeää kirjata halutut tavoitteet ylös niin, että ne ovat kaikille selkeät koulutuksen alku ja loppuvaiheessa. On myös hyvä lisätä koulutuksen mahdolliset harjoituksen tekijöiden tekemät yleisimmät virheet. Opetuksen kannalta on hyvä muistaa, että oppiminen ei tapahdu pelkästään oikeiden asioiden opettamisella, vaan myös virheistä oppimisen kautta. (Seropian 2003: 1695-1705.)

Jos simulaatiokoulutus järjestetään HPS-tasoisella potilassimulaattorilla, on toivottavaa, että simulaatiokoulutusta järjestäviä opettajia on vähintään kaksi henkilöä. Henkilöstön ja tarvikkeiden osalta selvitetään mahdolliset harjoitukseen osallistuvat näyttelijät, simuloitava ympäristö ja siihen vaadittava rekvisiitta. Ylipäätään määritellään miten simulaatioharjoitukseen osallistujille tehdään selväksi ympäristö, jossa toiminta tapahtuu. Myös ympäristöstä aiheutuvat tekijät kuten vuorokauden aika ja mahdolliset sääilmiöt on syytä selvittää. Potilaan tai potilaiden simuloitavaa ongelmaa ei ole tarpeen tässä vaiheessa tuoda esiin simulaatiokoulutukseen osallistujille. Henkilöstö ja tarvikkeet osioon on järkevä luoda myös tarkistuslista harjoituksissa käytettävistä välineistä. (Seropian 2003: 1695-1705.)

Simulaatiokouluttajan on varmistettava käytettävän simulaattorin toimivuus ja tarkistettava sen soveltuvuus kyseiseen harjoitukseen. Käytettäessä korkean tason potilassimulaattoria, ohjelmoidaan potilaaseen tässä vaiheessa potilaaseen esimerkiksi halutut vitaaliarvot ja varmistetaan muutoinkin toimivuus käyttöympäristö huomioiden. Tarkistuslistan luominen käyttöjärjestelmän operointia varten on hyödyllinen apuväline teknisten valmisteluiden tueksi. Henkilölle, joka keskittyy simulaattorin ohjaamiseen selvitetään harjoituksen eteneminen ja vasteet harjoituksessa tapahtuneelle toiminnalle. Tärkeintä on kuitenkin, että operaattorin ohjaaja ymmärtää simulaatiokoulutuksen tavoitteet vaikka harjoitteen aikana tapahtuva toiminta vaihtelisikin laajasti. (Seropian 2003: 1695-1705.)

Toteutettavaa simulaatiokoulutusta varten selvitetään pääpiirteittäin simulaatiokoulutuksessa tapahtuvan tilanteen kulku ja odotettu lopputulos. Jos harjoitukseen osallistuu näyttelijöitä, heidät perehdytetään rooleihinsa ja simulaatioharjoituksen tavoitteisiin. Simuloitavien henkilöiden osalta on syytä olla vähintään selvillä sukupuoli, ikä ja tilanteeseen johtaneet syyt. Tämän lisäksi kaikki harjoituksen kannalta oleelliset tiedot simuloitavan henkilön kohdalta tulee määritellä tässä osiossa. (Seropian 2003: 1695-1705.)

Riippuen simulaatioharjoituksen tavoitteesta on hyvä käydä läpi harjoituksen kannalta opetettavat, tai muuten perehdytettävät asiat ennen harjoituksen suorittamista. Myös harjoitusvälineiden käytön opastus harjoituksen aikana selvitetään tässä osiossa. Tulevan simulaatiokoulutuksen osalta määritellään lisäksi osallistujille pääpiirteittäin, mitä simulaatiokoulutuksessa tapahtuu ja mitkä tavoitteet simulaatiokoulutukselle on asetettu. (Seropian 2003: 1695-1705.)

Kaikki harjoituksessa tarvittava teoria ja lähteet tulee olla osallistujille saatavilla. Tämän tarkoituksena on lisätä harjoituksen luotettavuutta ja antaa osallistujille mahdollisuutta perehtyä harjoituksessa tehtäviin toimenpiteisiin, mahdollisiin yleisimpiin virheisiin ja simulaatiokoulutuksen tavoitteisiin. (Seropian 2003: 1695-1705.)

Simulaatiokouluttajan varautuu kirjaamaan koulutuksen aikana itselleen huomioita koulutustilaisuuden etenemisestä. Kouluttaja kirjaa itselleen harjoituksen hyvät ja huonot asiat sujuvuuden kannalta, sekä kerää harjoitukseen osallistujilta palautteen. Muistiinpanoilla on tärkeä rooli simulaatiokoulutuksen kehityksen kannalta. (Seropian 2003: 1695-1705.)

3.1.4 Simulaatioharjoituksen eteneminen

Simulaatioharjoitus alkaa siitä hetkestä kun opiskelijat kutsutaan simulaatiohuoneeseen toimimaan halutussa ympäristössä. Huoneeseen astuttaessa täytyy olla kaikille selvää, että opiskelijat eivät mene simulaatiohuoneeseen vaan siihen tilaan, jota tehtävä simuloi. Tällöin myös toiminta simulaatiotilanteessa ohjautuu vallalla olevien ennalta määrättyjen resurssien mukaan. Esimerkiksi apua tehtävän suorittamiseen voi pyytää, jos se on ennalta määritelty kyseisen tehtävän osalta. Avun pyynnön tulee tapahtua tällöin myös simuloidun ympäristön mukaan. Sairaalaympäristössä esimerkiksi hoitajana toimivalta kollegalta tai lääkäriltä. Simulaatioharjoituksen loputtua opiskelijoita ei päästetä tauolle vaan heidät tulee koota välittömästi samaan tilaan palautekeskustelua varten. Simulaatioharjoitusten onnistumisen kannalta on oleellista, että simulaation aikana harjoiteltavat perusperiaatteet on hallinnassa. Harjoituksissa pyritään vahvistamaan käytännön toiminnan kautta aiemmin opittua, tai löytämään uusia näkökulmia aiemmin opittujen periaatteiden tueksi. (Seropian 2003: 1695–1705.)

3.1.5 Simulaatiokoulutuksen palaute

Simulaatiokoulutuksen tärkein opetuksellinen anti ja onnistumista edistävä tekijä on hyvin järjestetty palautekeskustelu. Palautekeskustelu onnistuu kun ilmapiiri on avoin ja luottavainen opiskelijoiden ja opettajien taholta. (Isseberg Berg – Scalese Ross. 2008:31-46.) Palautekeskustelun tarkoituksena on käydä opiskelijoiden kanssa läpi harjoituksen kulku. Mitä tapahtui, miksi ja miten. Keskustelut etenevät usein automaatt-

tisesti palautekeskustelun kolmen pääkohdan läpi ilman, että ohjaaja tai opettaja ohjaa keskustelun etenemistä. Palautekeskustelun ohjaajan yksi tärkeimmistä tehtävistä on huolehtia, että jokainen kohta käydään läpi aikataulun mukaisesti niin, että kaikki saavat mahdollisuuden osallistua keskusteluun. Palautekeskustelun kolme päävaihetta ovat kuvausvaihe, analyysivaihe ja soveltamisvaihe. (Steinwach 1992: 186-195.)

Kuvausvaiheessa opiskelijat purkavat simuloitun harjoituksen ja kertovat tapahtuneesta oman näkökulmansa. Opiskelija pyrkivät tässä vaiheessa selvittämään harjoituksen aikana omalla kohdalla tapahtuneet asiat ja selvittämään muille osallistujille mitä henkilökohtaisesti koki ja teki harjoituksen aikana. Tämä auttaa ryhmän jäseniä ymmärtämään harjoituksessa tapahtunutta kokonaisuutta tehokkaammin. Palautekeskustelun kuvausvaihe on opiskelijoille henkilökohtaista ja koetaan hyvin usein tarpeelliseksi, jotta omalle toiminnalle saadaan perustelut. Ohjaajan tulee huolehtia, että palautekeskustelu etenee tämän vaiheen ohi, jotta keskustelu ehditään käymään kokonaisuudessaan tehokkaasti läpi. (Steinwach 1992: 186-195.)

Analysointivaiheessa opiskelijat käyvät läpi harjoituksen teknisen etenemisen. Tällöin käydään läpi harjoituksen aikana tapahtuneet vaiheet harjoituksen käsikirjoituksen osalta. Ryhmässä selvitetään tuolloin lähinnä harjoituksen kulku ja verrataan niitä oikean elämän ja simuloitun tapahtuman välillä. (Steinwach 1992: 186-195.)

Palautekeskustelun soveltamisvaiheessa opiskelija keskittyvät analysoimaan simuloitun harjoituksen kuvaamaa todellisuutta. Tällöin pyritään ymmärtämään todellisuudessa vastaavasti tapahtuvaa tilannetta paremmin. Soveltamisvaiheessa määritellään opiskelijoiden kesken myös niitä asioita, joita jatkossa voidaan implementoida omaan toimintaa simulaatiota vastaavassa tilanteessa. (Steinwach 1992: 186-195.)

4 Teoreettinen viitekehys

Tämän opinnäytetyön teoreettisena viitekehysenä on käytetty Barry Issenbergin ja kump. tekemää systemaattista kirjallisuuskatsausta, jonka tavoitteena on tunnistaa simulaatiokoulutuksen piirteitä ja käyttötapoja, jotka johtavat tehokkaimpaan mahdolliseen oppimiseen. Kirjallisuuskatsauksen tulosten pohjalta on luotu tämän opinnäytetyön teoreettinen viitekehys.

Simulaatiokoulutus, joka suoritetaan HPS-potilassimulaattorilla helpottaa oppimista, jos oppiminen tapahtuu oikeanlaisessa oppimiselle edullisessa ympäristössä. Oikeanlainen ympäristö sisältää hyvin suunnitellun simulaatiokoulutuksen sisällön, fasiliteetit ja pätevät kouluttajat. Simulaatiokouluttajien tulee ymmärtää koulutettavan asian sisältö, sekä tuntea simulaatiokoulutuksen pedagogiset piirteet. (Issenberg ym. 2008: 10-28.)

Simulaatiokoulutusta koskevissa julkaisuissa painotetaan palautteen annon merkitystä. Palautteen antotekniikasta ei sen sijaan ole yhtä ja oikeaa vaihtoehtoa. Palautetta voidaan antaa simulaatioharjoituksen aikana ja sen jälkeen, mutta tärkeintä koulutuksen kannalta on, että palautteen anto suoritetaan huolellisesti avoimessa ja luottamuksellisessa ympäristössä. Palautteen annossa huomioidaan oppijan näkökulma ja keskitytään oikeisiin toimintamalleihin, jolloin virheen tekemisen huomioarvo jää vähemmälle. (Issenberg ym. 2008: 10-28.)

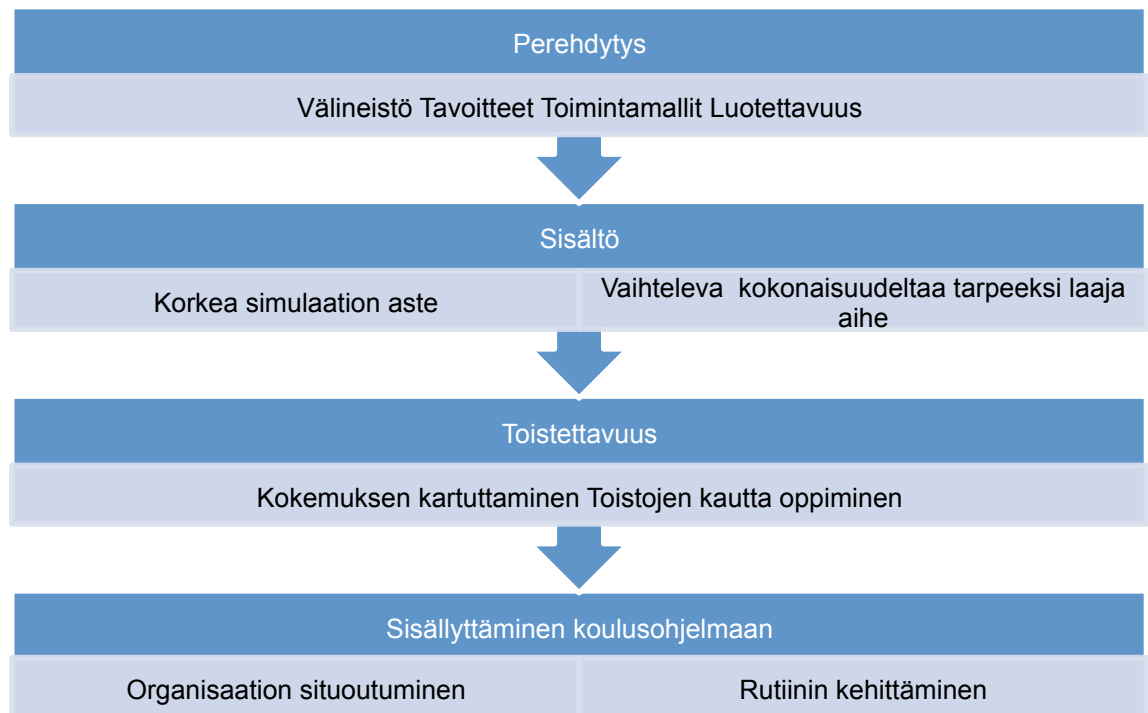
Toistettavuus nähtiin tärkeäksi simulaatiokoulutuksessa tapahtuvan toiminnallisen oppimisen kannalta. Toistuvat simulaatioharjoituskerrat antavat opiskelijalle mahdollisuuden oppia virheistään, hioa omaa toimintaansa paremmaksi ja saada omat suoritukset sujumaan vaivatta automatisoidusti. Vastaavanlaista, tekemisen kautta saatua, rutiinia kehittyy työelämässä huomattavasti pidemmällä aikavälillä. Usein tehtävien simulaatiokoulutusharjoitusten avulla opiskelija saa kokemukseen perustuvaa taitoa uudesta asiasta. Nämä kokemukset on helposti sovellettavissa työelämään. Toistettavuuden onnistumiseksi simulaatiotilan tulee olla kouluttajalle helposti käytettävissä ja mahdollisimman tehokkaasti muunneltavissa sellaiseksi harjoitusympäristöksi, jossa simulaatiota on tarkoitus suorittaa. Harjoitusten toistettavuus nähtiin tärkeäksi myös simulaatiokoulutusopetusmuodon sisäistämisen kannalta. Useampi toistokerta teki simulaatiokoulutuksesta tutumpaa, jolloin koulutusmuoto itsessään tuli tutummaksi ja oppijat löysivät roolinsa helpommin (Issenberg ym. 2008: 10-28.)

Sisällön kannalta edistäviä tekijöitä on simulaation aste, vaikeustaso ja aihe. Suurempi simulaation aste helpottaa oppijoiden asettumista simuloituun tilanteeseen simulaatiokoulutuksen aikana. Simulaatiokoulutuksen ja sen aikaansaaman käytöksen tulee heijastaa tilanteita, joita tapahtuu aidossa kliinisessä toiminnassa. Harjoitteet täytyy rajata sisällöltään niin, että niiden toteuttaminen simulaatioharjoituksen muodossa on mahdollista sujuvasti ja niin, että niiden sisällön vaihtelevuus ja harjoiteltava kokonaisuus on tarpeeksi laaja. Tällöin harjoitteen sujuvuus on turvattu ja oppija pystyy jatkossa integroimaan oppimaansa käytäntöön. Aiheiden tuli huomioida oppijajoukko niin, että koulu-

tukseen osallistuminen nähtiin hyödylliseksi oman ammatin kannalta. Simulaatiokoulutuksen vaikeustason tulee korreloida oppijoiden taitotason kanssa. Harjoituksissa tasoa nostetaan progressiivisesti vaikeampaan huomioiden harjoituksen tavoitteet ja tarkoitus. Oikean vaikeustason asettaminen tekee simulaatiokoulutuksesta oppijalle ajankoh-
taisen ja helpommin lähestyttävän. Vaikeustason määrittämisen lisäksi simulaation laatu määräytyy realismin tavoittelun mukaan. (Issenberg ym. 2008: 10-28.)

Luottamuksen ja luotettavan harjoitteluympäristö ovat merkittäviä tekijöitä simulaatiokoulutuksen onnistumisen kannalta. Ennen kuin simulaatiokoulutuksen käytännönvaihe alkaa on oppijat perehdytettävä simulaatiokoulutukseen. Perehdytyksessä käydään läpi simuloitavaa aihetta, tavoitteita ja sovitaan säännöistä luottamuksellisen toiminnan suhteen. Tavoitteiden tulisi olla määritelty ja mahdollisimman konkreettisia. Objektivisia lukuja, joiden avulla opiskelijat voivat seurata kehittymistään. Oppijalla tulee olla mahdollisuus epäonnistua suorituksessaan simulaatiokoulutuksen aikana ja tämän täytyy saada mahdollisuus korjata toimintaansa ja saada lopulta onnistumisen kokemus suorituksesta. Suoritusten arviointi tulee suorittaa välittömästi tapahtuvassa palautetilanteessa, johon osallistuu vain simulaatiokoulutukseen osallistuvat henkilöt. Tämän vuoksi simulaatiokoulutukseen liittyvät tilanteet on pidettävä luottamuksellisina, jolloin koulutustapahtumista ei puhuta enää koulutustilaisuuden ulkopuolella. (Issenberg ym. 2008: 10-28.)

Simulaatiokoulutuksen sisällyttäminen osaksi organisaation koulutusohjelmaa helpottaa koulutusten järjestämistä. Tällöin simulaatiokoulutuksen tekemisestä tulee rutiininomainen tapa oppia ja siihen tutustumiseen ja opetustavan opetteluun ei tarvitse käyttää liiaksi huomiota. (Issenberg ym. 2008: 10-28.)

Taulukko 1. Simulaatiokoulutuksen keskeiset tekijät. (Issenberg ym. 2008: 10-28.)

5 Opinnäytetyön tarkoitus ja tavoite

Opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää ensihoitajien kokemuksia simulaatiokoulutukseen osallistumisesta Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella. Tavoitteena on osaamisen lisääminen ja potilasturvallisuuden sekä potilashoidon parantaminen Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella. Tutkimustehtävänä on tuoda esiin ensihoitajien kokemuksia simulaatiokoulutuksista ja löytää näistä kokemuksista simulaatiokoulutusta estäviä ja edistäviä tekijöitä.

6 Aineiston keruu

Opinnäytetyön aineisto on kerätty teemahaastattelumenetelmän avulla. Haastatteluja varten on suunniteltu ennalta kysymysrunko, jonka avulla haastattelut on sidottu teemoihin. (Liite 1). Haastattelun keskeisiä teemoja olivat ensihoitajan kokemukset simulaatiokoulutuksesta ja osallistuminen simulaatiokoulutukseen. Teemojen avulla pyrittiin selvittämään simulaatiokoulutuksen estäviä ja edistäviä tekijöitä Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella. (Eskola – Suoranta 1999: 86-95)

Haastattelut pidettiin työntekijöiden ollessa työvuorossa Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen paloasemien kokoushuoneissa Espoossa ja Kirkkonummella. Haastateltavat olivat haastattelujen aikana hälytysvalmiudessa, jonka vuoksi yksi haastatteluista keskeytyi hieman ennenaikaisesti. Kahden muun haastattelun aikana haastattelu keskeytyi hetkellisesti puhelun vuoksi. Muuten haastattelut pystyttiin toteuttamaan häiriöttä. Jokainen haastattelu kesti noin tunnin ajan. Haastattelut tallennettiin puhelimesta olevan sanelimen avulla. Haastateltavia informoitiin aina, kun sanelin oli laitettu päälle ja otettu pois päältä. Haastattelujen jälkeen sanelut suojattiin salasanalla. Kaikki sanelut litteroitiin kokonaisuudessaan. Myös litteroidut dokumentit suojattiin salasanan avulla. Haastatteluista kertyneet tallenteet on hävitetty tämän opinnäytetyön valmistumisen jälkeen asianmukaisesti. Haastatteluja tehtiin tätä opinnäytetyötä varten kahdeksan kappaletta kahdeksan haastattelukerran aikana. Ensimmäistä haastattelua olin varautunut käyttämään harjoitusmateriaalina lähinnä kysymysten ja teemojen testaamiseen. Haastattelurunko osoittautui toimivaksi, eikä sitä tarvinnut enää muokata, joten kaikki haastattelut voitiin ottaa mukaan varsinaiseen opinnäytetyöhön.

Haastateltavia oli etukäteen informoitu sähköpostitse opinnäytetyöstä ja mahdollisuudesta osallistua haastateltavan ominaisuudessa opinnäytetyön tekemiseen. Haastateltavien annettua kirjallinen suostumus haastattelun tekemiselle, sovin heidän kanssaan ajan haastattelua varten henkilökohtaisesti. Ennen haastattelun alkua haastateltavien kanssa kerrattiin vielä opinnäytetyön tarkoitus ja tavoite sekä varmistettiin haastateltavien vapaaehtoisuus haastattelujen suhteen. Vapaaehtoisuuteen kuului oikeus keskeyttää haastattelu, missä vaiheessa tahansa. Haastateltavien kanssa oli sovittu, että haastattelut suoritetaan anonyymisti. Alkuperäisilmaisujen kohdalla nimien sijasta käytetään numerointia yhdestä kahdeksaan.

Aineistoa kertyi ajallisesti yhteensä 8h 10min. Kaikki haastattelut on kuunneltu aluksi läpi lähinnä haastattelun yleisilmeen ja mahdollisten häiriötekijöiden havaitsemiseksi. Haastatteluista yleistunnelma kirjattiin muistiin lyhyesti ja mahdollisista häiriötekijöistä merkittiin ylös häiriön aiheuttaja ja ajankohta. Kuuntelujen jälkeen aineisto litteroitiin kokonaisuudessaan. Yhteensä litteroitua tekstiä kertyi 81 sivua.

7 Aineiston analysointi

Haastatteluista kertynyt aineisto on analysoitu abduktiivista sisällönanalyysimenetelmää käyttäen. Litteroitu aineisto pelkistettiin ennen jakamista teoreettisen viitekehyk-

sen luokkiin. Pelkistämistä ohjasi opinnäytetyön tutkimuskysymys: ”Mitkä ovat Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen ensihoitajien kokemusten mukaan simulaatiokoulutuksen edistävät, tai estävät tekijät?” Aineisto pelkistettiin teoreettisen viitekehyksen mallin mukaiseksi, niin, että analyysiyksikkönä toimi aluksi kokonainen vastaus ja sittemmin lause tai sana. Tämän jälkeen haastatteluista kertynyt aineisto jaettiin kahteen osaan - simulaatiokoulutusta estäviin ja edistäviin tekijöihin. Haastatteluista edistävät ja estävät tekijät on eroteltu merkitsemällä vihreällä ne kommentit, jotka haastateltava mainitsee simulaatiokoulutusta edistävänä tekijänä ja punaisella simulaatiokoulutusta estävät tekijät. Aineistolle muodostui näin kaksi pääluokkaa. Ensimmäisen luokittelun, jälkeen aineisto luokiteltiin käyttäen tämän opinnäytetyön teoreettisen viitekehyksen mallia hyvästä simulaatiokoulutuksesta. Pelkistetyt lauseet jakautuivat teoreettisen viitekehyksen mukaisiin alaluokkiin, jotka jaettiin edelleen viiteen yläluokkaan (Taulukko 3). Yläluokat oli palaute, toistettavuus, sisältö, luottamus, orientointi, sekä perehdytys. (Anttila 2005: 115,465) (Kyngäs – Vanhanen 1999: 3-11) (Taulukko 2)

Alkuperäisilmaisuja	Pelkistetyt ilmaisut	Alaluokat	Yläluokat
”...no onhan se ihan kiva et siit kerrotaan kunnolla tavoitteet...”	Tavoitteet kerrotaan	Tavoitteet	
”... otetaan alkuun joku teema joka käydään läpi...”	Aiheeseen perehtyminen		
”...ja tavallaan käytäs läpi se et voiks täl tehä sitä ja tätä...”	Perehtyminen laitteisiin		Perehdytys
”...mun mielestä sitä ei voi vaan harjoitella tehokkaasti jos ei osaa käyttää niitä harjoitusvälineitä...”	Perehtyminen laitteisiin	Tutustuminen	

Taulukko 2. Abduktiivisen analyysin eteneminen tässä opinnäytetyössä

8 Tulokset

Aineistoa varten haastattelin Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella työskentelevää kahdeksaa ensihoitajaa keväällä 2013. Haastateltavat työskentelivät haastatteluhetkel-

lä Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella päätoimisina ensihoitajina vakituisessa työsuhteessa. Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella opinnäytetyössä mukana olevan yhteishenkilö valitsi haastateltavat opinnäytetyötä varten. Opinnäytetyöhön haastateltavien vähimmäisvaatimuksena oli työkokemuksen osalta vähintään yksi vuosi Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella. Kaikki haastateltavat täyttivät tämän kriteerin. Haastavien työkokemus vaihteli viiden ja 28 vuoden välillä. Haastateltavista neljä oli suorittanut ensihoitaja AMK-tutkinnon. Kolme haastateltavista on taustaltaan Lääkintävahtimestari-sairaankuljettaja-tutkinnon suorittaneita ja yksi on koulutukseltaan perushoitaja. Kaikilla työntekijöillä oli haastatteluhetkellä Sosiaali- ja Terveysministeriön asetuksen mukainen koulutus hoitotason ensihoitoyksikössä toimimista varten. Nuorin haastatteluun osallistunut ensihoitaja oli haastatteluhetkellä 26 vuotta ja vanhin 47 vuotta. Yhtä lukuun ottamatta kaikilla työntekijöillä oli kokemusta, niin sairaalan sisäisestä kuin sairaalan ulkopuolella tapahtuvasta hoitotyöstä.

Aineisto jakautui kokonaisuudessaan teoreettisesta viitekehuksesta löydettävissä oleviin luokkiin lukuun ottamatta yhtä muutamasta haastattelusta nousutta luokkaa, joka liittyi simulaatiokoulutuksen järjestämisestä suoritettavaan korvaukseen ensihoitajille Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella.

8.1 Ensihoitajien kokemuksia simulaatiokoulutuksesta

Haastatteluun osallistuneista kaikilla on kokemusta ainakin jonkin tasoisesta simulaatiokoulutuksista. Nuoremmat ensihoitajat ovat tutustuneet simulaatiokoulutukseen jo opiskeluaikana ja he kokevat simulaatiokoulutuksen pääosin todella mielekkäänä tapaa opiskella ja kehittää itseään. Myös kokeneemmat ensihoitajat kokevat kouluttautumisen ja simulaatiokoulutuksen hyväksi vaihtoehdoksi perinteisemmille luentomenetelmille, vaikka kaikki heistä eivät olleet tehneet harjoituksia varsinaisessa simulaatioluokassa. Kommenteista on kuitenkin selkeästi havaittavissa, että simulaatiokoulutuksen onnistumiseksi oppimiskokemuksen on tärkeä olla positiivinen.

"No nyt kun ei ole ollut semmosta kunnan versiota tästä vielä, tai en ole ollut tällaisessa nyky maailman simulaatiokoulutuksessa. Niin vaikea sanoa vielä. Mutta jos vähäkään on lukenun alan kirjallisuutta ja sitä miten nykyään opiskelijoita opetetaan ja kun ne on aika korkealle oppineita ja kokee tän niinku hyvänä tyylinä. Ni eikö me olla aika paljon jälkijunassa tässä. Ku näitä tilojakin on viimeisen kymmenen vuotta ollut käytössä. Et

jos heti oltas alettu niin sitten tämä osattas ja tästä ois pitäny tulla enemmänkin jo käytäntö. Eli jos ne on luotu hyvin ja opetetaan oikein ja hyvähenkistä ni kyllähän toi niinku nykypäivää on vaikka aina on ääni puolesta ja vastaan" (tiedonantaja 1)

Simulaatiokoulutuksen edistävänä tekijänä koettiin positiivinen onnistumiskokemus, johon vaikuttaa useat simulaatiokoulutuksen järjestämisessä huomioitavat seikat. Onnistuessaan simulaatiokoulutus koettiin hyväksi tekemisen kautta opettavaksi tavaksi harjoitella ja kerrata käden taitoja. Tämän lisäksi simulaatiokoulutus soveltui haastateltavien mielestä hyvin ryhmätyöskentelyn kehittämiseen:

"Mulle paras tapa oppia on just tekemällä. sit siinä voi just tehdä mitä vaan harjoituksia." (tiedonantaja 7)

Kokemusten mukaan merkittävimmäksi simulaatiokoulutuksen estäväksi tekijäksi ei koeta itse simulaatiokoulutukseen liittyviä ongelmia vaan pikemminkin epäkohdat Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen sisäisessä ilmapiirissä suhteessa simulaatiokoulutukseen.

"Mut uudet isot jutut ja niiden integrointi voi olla vähän hankalaa koska ilmapiiri johtoporrasta kohtaan on aika tulehtunut. Se ei varsinaisesti liity itse tähän simulaatiokoulutukseen, mutta kaikki kehittäminen vaikuttaa myös kuitenkin koulutuksiinkin. Eli jos osa aika koulutuksissa tarvii käyttää sisäisten asioiden selvittämiseen ni motivaatio hävii kaikilta" (tiedonantaja 7)

Ensihoitajat kokivat simulaatiokoulutuksen edistäväksi tekijäksi henkilöstön suhteen henkilöstön oman halu kehittämiseen. Harjoittelun ja itsensä kehittämisen esteeksi ei kuitenkaan koettu työyhteisössä niin sanottuna vastarannan kiiskinä toimivaa kollegaa, vaan lähinnä organisaation johdon toiminta, joka saattoi viedä haastateltavien mielestä motivaatiota ensihoitajilta koulutuksissa käymiseen ylipäätään.

"no must se motivaatio työn kehittämiseen olis se olennaisin juttu mikä pitäis olla. Ei ehkä nyt liity olennaisesti tähän juttuun mut se taitaa olla aika tehokkaasti tuhottu näillä johdon toimenpiteillä täällä." (tiedonantaja 2)

8.2 Simulaatiokoulutukseen osallistuminen

Simulaatiokoulutuskokemusten lisäksi toinen haastattelujen pääteema oli simulaatiokoulutukseen osallistuminen. Tämän teeman alle pyrittiin keräämään haastateltavilta ajatuksia simulaatiokoulutuksen edistävästä ja mahdollisesti estävästä tekijöistä. Teema noudatti pääosin, kirjallisuudesta jo löydettäviä teemoja onnistuneen simulaatiokoulutuksen järjestämisestä. Ylipäätään tärkeimpänä tekijänä simulaatiokoulutuksen onnistumiselle pidettiin luottamuksen syntymistä simulaatiokoulutuksen tekijöiden ja osallistujien välillä. Tähän liittyen suurin yksittäinen haaste oli testattavana olemisen tunne simulaatiokoulutuksen aikana. Teoriaan pohjautuneet pääluokat jakautuivat osaltaan omiin yläluokkiin seuraavan kuvion mukaisesti.

Palaute	Toistettavuus	Sisältö	Luottamus	Perehdytys
<ul style="list-style-type: none"> • Sisältö • Tekniikka 	<ul style="list-style-type: none"> • Koulutuskerrat • Toistot koulutuksissa 	<ul style="list-style-type: none"> • Aihe • Vaikeustaso • Simulaation aste 	<ul style="list-style-type: none"> • Luottamus osallistujien välillä • Luottamus harjoitukseen 	<ul style="list-style-type: none"> • Tutustuminen • Tavoitteet

Taulukko 3. Haastatteluista muodostuneet viisi pääluokkaa ja niiden alaluokat

8.2.1 Simulaatiokoulutuksen perehdytys

Ensihoitajat kokivat perehdytyksen simulaatiokoulutusta edistäväksi tekijäksi. Hyvästä perehdytyksestä kävi ilmi harjoituksen tavoite ja toimintamallit simuloidussa tilanteessa, sekä säännöt luottamuksellisuuteen liittyen. Simulaatiokoulutusten sääntöjen läpikäynnissä tulee painottaa lupaa epäonnistumiselle, sekä luottamuksellisuutta. Simulaatiokoulutuksen perehdytysvaiheessa tulee painottaa, että simuloititilanteissa ja palautekeskusteluissa käytävät asiat jäävät vain simulaatiokoulutukseen osallistuvan henkilöstön välisiksi asioiksi.

“No hyvähän se on näitä pohtia. Jos vaikka et huomaa mokannees ni mistäs sä sitte saat tietää et pitää muuttaa jos siitä kukaan ei mitään sano. Mut näissähän pitää just olla lupa epäonnistua. Siinä vaan pitää olla varma siitä et mitään sanktoita ei tuu et sun ei tarte pelkää niitten lupien menettämistä” (tiedonantaja 4)

Väärää toimintaa voidaan korjata oikeaksi ja uusia toimintamalleja kehittää, mutta mistään simulaatiokoulutuksessa tapahtuvasta toiminnasta ei sanktioida oppijoita. Juuri pelko mahdollisesta simulaatiokoulutuksissa epäonnistumisista koetaan simulaatiokoulutuksen estäväksi tekijäksi.

”Enemmän itestä tuntu valmistumisen jälkeen et nyt mun pitäs nää hommat osata. Ja kyl jos rehellisiä ollaan et jos sä jonku jutun aivan reisille siellä harjoituksessa vedät ni kyl mä oon varma et siitä tässä talossa sitten kuulee. Kyllä se palaute aina täällä on aina vaan raaempaa ku koulussa” (Tiedonantaja 6)

Simulaatiokoulutuksen sisällön suunnitteluvaiheesta lähtien opetukselliset tavoitteet tulee olla selkeät. Ennen simulaatiokoulutuksen alkua tavoitteiden avaaminen oppijoille selventää simulaatiokoulutuksen tarkoitusta ja helpottaa oppijoita keskittämään oppimista olennaisiin asioihin. Tällöin myös simuloituun tilanteeseen heittäytyminen on helpompaa.

”Enemmänki ku tietää mikä se harjoituksen tavoite on, mitkä välineet on ja mitkä ne harjoituksen rajat on. Eli mitä voidaan tehdä ja miten, jotkut asiat täytyy harjoitusteknisistä syistä tehdä ja ennen kaikkea sen et mitä tällä harjoituksella haetaan. (tiedonantaja 8)

Perehdytyksessä toivottiin käytävän mahdollisimman paljon läpi harjoituksen tavoitteiden ja teeman lisäksi myös välineistöä. Haastateltavat kokivat tärkeäksi, että alussa selvitetään mahdollisimman tarkkaan, mitä toimenpiteitä harjoituksen aikana voi tehdä. Motivaatio laski haastateltavien mielestä silloin herkästi jos harjoituksen kannalta oleellisia toimenpiteitä jäi suorittamatta simulaatiosta aiheutuvien epäselvyyksien vuoksi. Tällaisia saattoivat olla esimerkiksi epätietoisuus, siitä voiko simulaationukelle tehdä tiettyjä toimenpiteitä, tai täytyykö jotkut simulaatioharjoituksessa tehtyjen tutkimusten tulokset lukea jostain muualta, kuin mihin normaalilla työtehtävällä on totuttu.

”Sit sitä ollaan et ainiin et pitiki kysyy sitä ja tätä piti ny sanoo äänee ja tavallaan se et voiks täl tehä sitä ja tätä ja tiäks. tän tyyppisii juttui. Se vähän niinku poistaa sitä jouhevuutta ja oma ajatus katkee ja sit ku sitä analysoidaan ni se näky sillei tavallaan heikkoutena vaik se on sit niinku sen

järjestelmän syy ekä niinkään sen harjoituksen syy sinällään.” (tiedonantaja 2)

Vaikka ensihoitajat toivoivat perehdytyksessä saavansa mahdollisimman paljon tietoa harjoituksen suorittamistavasta ja reunaehdoista, niin kokemuksista on kuitenkin selvästi havaittavissa halu varmistua siitä, että kyseessä on harjoitustilanne.

5: ”Eli sen ei pitäisi olla mikään testitilanne sen pitäisi olla oppimistilanne. Se vie aikaa ja se pitäisi jälkipuista paremmin. Ideana on niinku oppia ja keskitytään niihin työtapoihin ja voitaa vaihtaa kokemuksia ja sen semmosta”

Estävät ja edistävät tekijät – Perehdytys	
Edistävät tekijät	Estävät tekijät
Yleisten sääntöjen kertaus	Vieraat välineet
Tutustuminen välineistöön	Epäily koetilanteesta
Tavoitteiden kertaus	

Taulukko 4. Estävät ja edistävät tekijät simulaatiokoulutuksen orientoinnissa

8.2.2 Palaute

Simulaatiokoulutuskokemukseen palautteen annolla ja sen laadulla on suuri merkitys. Palaute koettiin hyvin tärkeäksi osaksi simulaatiokoulutusta ja sen antamisella koettiin olevan hyvin paljon vaikutusta tuleviin simulaatiokoulutuksiin asennoitumisessa. Myös simulaatiokoulutuksen tarkoitus olla koulutustilaisuus, eikä testitilaisuus riippui hyvin paljon palautteen annon laadusta. Palautteen annon yhteydessä ensihoitajille viimeistään kävi ilmi oliko kyseessä testitilanne vai koulutus ja kehittämistarkoitukseen luotu koulutustilaisuus.

Palautteenannon kulun suhteen edistävinä tekijöinä koetaan järjestelmällinen, eteneminen ja henkilökohtainen mahdollisuus selvittää omaa toimintaa ja toimintamalleja tehtyjen harjoitteiden jälkeen. Tällaisesta menettelystä on kokemusta erityisesti nuoremmissa ensihoitajilla, jotka ovat kouluaikana jo osallistuneet erilaisiin simulaatiokoulutuksiin.

"Käydään läpi katsojien ja toimijoiden kesken vaikka tapahtuma tapahtumalta, niin että kaikki saa kommentoida. Sit jos nousee jotain erimielisyyksiä ni ois tärkeää selvittää mistä ne erimielisyydet siinä johduu."(tiedonantaja 5)

Simulaatiokoulutuksen yksi estävistä tekijöistä on Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella puutteet palautteen annon järjestelmällisyydessä. Simulaatiokoulutuksessa tapahtuvien harjoitusten jälkeen tulisi palautteen aikana kerrata tapahtunut tilanne ja muodostaa tästä yhteenveto. Yhteenvedon puute saattaa sekoittaa harjoituksen perimmäistä tavoitetta.

"Sit taas koska ei niis toisis harjoituksissa ollut niin selkeesti sitä tilanteen yhteenvetoa, ni ei siitä jääny oikeen mitään kättä pidempää. Eli kun mä ajattelen mikä kuva tai ajatus mulle jäi siitä tai mikä mun mielest on se juttu mitä täs tavoteltiin. Ni se ei mun mielest tullu niin tavallaan tarkasti selville." (tiedonantaja 2)

Palautekeskusteluissa on merkitystä myös sillä, keneltä palaute tulee. Toisinaan palautteen saamisen koetaan helpommaksi asiantuntijalta, joka on talon ulkopuolelta. Tällöin henkilökohtaiset ihmissuhteet eivät vaikuta koulutustilanteeseen. Pääaisa on, että palautteen anto on neutraalia, jolloin sen ainoa tarkoitus on parantaa ja kehittää toimintamalleja

"No tietenki asiantuntijanhan sen pitää olla ja useampi vetäjä on fiksua ku sit voidaan kattoa eri juttuja. Ulkopuolisessa on hyvä et sit ei oo henkilökohtaisia juttuja" (tiedonantaja 6)

Oman työn suhteen liian läheinen henkilö, esimerkiksi oma vastuulääkäri palautteen antajana saattaa muodostua estäväksi tekijäksi työssä tapahtuvan laatua valvovan roolinsa vuoksi.

"tässä vs. meidän vastuulääkäri joka lukee meidän kuponkeja ni joku voi ajatella et se ajattelee niin et aa ny se toimii näin. Se henkilökohtaisuus voi heijastua siis tosikin pitkälle." (tiedonantaja 1)

Simulaatiokoulutuksen palautteen sisällön suhteen nähtiin tärkeänä positiivisten asioiden huomioimiseen ja oikeiden toimintamallien vahvistamiseen. Myös kehitettävät asiat haluttiin nostaa esille, mutta tärkeää oli selkeästi antaa ymmärtää, ettei palautteen tarkoituksena ollut nostaa jalustalle kenenkään huonoutta tai epäonnistumista.

"No jos esimerkiksi jotain positiivista on tapahtunut ni ois kiva jos siitä kerrotaan. vaikka eihän me sinne mennä vaan kehuja kuuntelemaan. Myös kehitysehdotukset olis kiva kuulla. Eli miten mahdollisesti vois muuttaa omaa toimintatapaa jotta oma toiminta kehittyis." (tiedonantaja 5)

Pelkästään negatiivista palautetta annettaessa simulaatiokoulutus muodostuu herkästi testaustilanteeksi, joka on simulaatiokoulutuksen yksi estävän tekijän ilmentymä.

"Kyllä siinä käytiin palaute läpi, vaikka ajoittain siitä aisti sellasta kettuulua ja virheiden tuijottelua."(tiedonantaja 6)

Estävät ja edistävät tekijät – Palaute	
Edistävät tekijät	Estävät tekijät
Asiantuntijuus	Virheiden etsintä
järjestelmällisyys	Arvostelu
Tarkoituksenmukaisuus	
palautteen antajan objektiivisuus	
Avoimuus	
oikeiden toimintamallien vahvistaminen	

Taulukko 5. Estävät ja edistävät tekijät simulaatiokoulutuksen palautteessa

8.2.3 Toistettavuus

Simulaatiokoulutusta toteutettaessa oppijan on saatava mahdollisuus olla mukana useassa harjoituksessa simulaatiokoulutuspäivän aikana. Simulaatiokoulutuksen avulla oppiminen paranee harjoituskertojen yhteydessä, koska ensimmäiset harjoituskerrat kuluivat aina orientoituessa uuteen oppimisympäristöön. Myös uutuuden jännitys oli hävinnyt ensihoitajilta silloin kun harjoituskertoja oli enemmän suoritettuna.

Simulaatiokoulutuksen kuuluminen ensihoitajien vuotuisen työpaikkakoulutussuunnitelmaan on yksi simulaatiokoulutuksen edistävästä tekijöistä. Tällöin ensihoitajien ei tarvitse aina totuttautua uudenlaiseen opetusmetodiin, jolloin toimintamallit seuraavilla simulaatiokoulutuskerroilla ovat jo ennalta tuttuja. Yhtenä mahdollisuutena ensihoitajat kokivat simulaatioharjoittelun työaikana, jolloin harjoitukset voisivat olla yksittäisiä tapauksia, jonka jälkeen tilanne käytäisiin läpi palautekeskustelun muodossa. Tällöin harjoittelu vaatisi onnistuakseen olemassa olevat tilat ja tarpeeksi tiheän toistovälin. Yksittäistä simulaatiokoulutuspäivää järjestettäessä ensihoitajat painottivat riittävää toistomäärää, jolloin ryhmäkoon tulisi säilyä tarpeeksi hallittavana

" Se vaatis just niit toistoi et oppis ensinnäki käyttää sitä simulaatiotilaa ja sitte tavallaan vasta sä psytyt niinku oppii. Et jos järjestetään sellanen päivä erikseen ni mikään kymmenen minuuttia per ryhmä ei oo musta oikeen riittävä. Sillon just se toistojen määrä pitäs olla isompi. Oisko se sit vaikka yks päivä per ryhmä järkevampi. Silloin aluks pystyis tekemään niin et tottuis niihin laitteisiin ja sit oppii ne kaikki systeemit ja mekanismit ja tajuu samal et pitää kysyy tiettyi asioita mitä normaalisti pystyis näkee suoraan. "(tiedonantaja 2)

Simulaatiokoulutusta järjestettäessä itse koulutuspäivien riittävän tiheyden lisäksi oppimisen kannalta merkittävää on yksittäisten suoritteiden määrä. Henkilökohtaisen oppimisen kannalta on kokemuksen lisääminen sellaisilta tehtäviltä, joiden toistomäärät työelämässä ovat vähäiset. Henkilökohtaisen kokemuksen kartuttaminen simulaatiokoulutuksen avulla muodostui Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella järjestettävien simulaatiokoulutusten edistäväksi tekijäksi. Esimerkkinä kokemuksen lisätarpeelle on monipotilas- ja suuronnettomuustehtävät, joita yksittäiselle ensihoitajalle tapahtuu hyvin harvoin ja kuitenkin osaaminen tämän tyyppisille tehtäville syntyy vain kokemuksen kautta.

"ja niinku yks lääkäri joskus sano, et sitte ku tulee se surokeikka, ni se simulaatiokoulutuksesta saatu oppi on se ainoa naru minkä varassa sitä siinä keikalla sitten roikkuu." (tiedonantaja 4)

Kokemuksen lisäksi oppiminen tekemisen kautta on mielekäs ja mieleenpainuva oppimismuoto. Tällöin oppimisen hyödyllisyys ja käytännönläheisyys konkretisoituu kouluttavalle henkilölle.

"Kyllä niistä toistoista on hyötyä jo siinäkin, et sillan sä pystyt just tekemällä oppimaan. Eli kunnon simulaationukelle sä teet niitä asioita mitä tehdään oikeasti potilaille plus samalla sä saat suoraa palautetta siinä tekemisen yhteydessä siitä toiminnasta siitä potilaasta."(tiedonantaja 3)

Estävät ja edistävät tekijät – Toistettavuus	
Edistävät tekijät	Estävät tekijät
Koulutussuunnitelmaan juurruttaminen	Liian suuri ryhmäkoko
Riittävä vuotuinen määrä	
Mahdollisuus korjaaviin toistoihin	

Taulukko 6. Estävät ja edistävät tekijät simulaatiokoulutuksen toistettavuudessa

8.2.4 Sisältö

Koulutuksen aihe oli ensihoitajien mielestä simulaatiokoulutuksen osallistumista edistävä tekijä. Nuoremmat ensihoitajat olivat olleet mukana simulaatiokoulutuksissa, joissa aiheet olivat vaihdelleet laajastikin. Kuitenkin selkeästi eniten simulaatiokoulutustekniikkaa oli käytetty elvytyksen harjoitteluun. Kaikki haastatteluun osallistuneet ensihoitajat mainitsivat olleensa useamman kerran harjoittelemassa elvytystä edes, jonkin tasoisessa simulaatiokoulutuksessa. Haastatteluista kävi ilmi, että simulaatiokoulutusten, aiheet eivät juurikaan vaihdelleet ja muutkin koulutusaiheet, eivät kohdanneet ensihoitajien omia tarpeita.

"No se iän ikuinen elvytyksen jauhaminen alkaa olla vähän puuduttavaa. Mut ehkä semmoset vähän harvinaisemmat keikat vois olla hieman mielekkäämpiä." (tiedonantaja 4)

Aiheen valinnassa koettiin tärkeäksi mahdollisuus vaikuttaa. Oleellista oli, että harjoituksen aihe vastasi ensihoitajien tarpeita, huomioi ensihoitajien osaamistason ja oli tarpeeksi realistinen onnistuakseen. Moni ensihoitaja oli ottanut osaa harjoitukseen, jonka pyrki simuloimaan poikkeuksellisen suurta onnettomuutta potilasmäärien kannalta, vaikka koettiin, että yksinkertaisissa monipotilastilanteissakin koettiin harjoituksen tarvetta.

"Olis ainakin tärkeää kysyä koulutuksen aihe ja se, että pääsee ylipäättään vaikuttamaan koulutuksen sisältöön ja sit siinä tietenkin pitäis pystyä arvioimaan se mikä se oppimisen tarve kullakin on." (tiedonantaja 5)

Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen ensihoitajien kokemusten perusteella simulaatiokoulutuksen sisältöä suunniteltaessa merkitsevää oli myös simuloitun tilanteen realismi ja mahdollisuus onnistua. Monilla oli kokemusta tehtävistä, jotka oli jo suunnitteluvaiheessa laadittu vaikeusasteeltaan niin haastavaksi, ettei oppijoilla ollut minkäänlaisia mahdollisuuksia onnistua tehtävässään. Näissä tapauksissa myös simulaatiokoulutuksen tavoitteet jäivät usein pimentoon.

"Ydinasiahan siinä on, jos tarkoitat et miten se on niinkun antava, ni et saadaan siitä mielekäs. Tossa yks tärkeä asiahan on just se maanläheisyys. Eli ei mitään avaruuskeikkoja." (Tiedonantaja 1)

Simulaatiokoulutuksen vaikeustasoa suunniteltaessa on tulee huomioida realismin lisäksi oppijoiden osaamisen aste. Simulaatiokoulutuksen tekninen haastavuus, eli realismi todelliseen elämään nähden, nähtiin kuitenkin merkittävämpänä simulaatiokoulutuksen edistävyyteen vaikuttavana tekijänä. Oppijoiden tietotaito ja kokemus Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella simulaatiokoulutuksissa on usein heterogeenista, mutta tämän koettiin lähinnä rikkaudeksi, sillä olihan näin myös todellisessa elämässä. Näin ollen kokemukseen, tai kirjatietoon perustuva vaikeustason määrittäminen ei ole niin merkitsevää vaikkakin toki asia johon tulee suunnitteluvaiheessa kiinnittää huomiota.

"Eli harjoitusta pitää ajatella enemmänkin niin, että mikä se oppimisen tarve kullakin on. Et onhan se erilaista toki ku, joillain saattaa olla paljon kokemusta. mut enemmänkin siinä voi kaikki oppii toisiltaan ku näkee erilaisia toimintamalleja ja saa laajempaa näkökulmaa omaan tekemiseen" (Tiedonantaja 7)

Kaikki ensihoitajat olivat ottaneet osaa simulaatiokoulutuksiin, mutta koulutusten simulaation taso, saattoi vaihdella hyvinkin paljon. Jotkut simulaatiokoulutuksen oli suoritettu aseman kalustohallissa yksinkertaisella annenukella, joka oli lähinnä tarkoitettu painanta-puhalluselvytyksen harjoitteluun. Tilanteita oli saatettu myös simuloida käyttä-

mällä aseman muuta henkilöstöä näyttelijöinä. Tällöin aiheet keskittyivät lähinnä kolari-potilaan irrottamiseen autosta.

Ensihoitajat kokivat simulaatiokoulutuksen edistäväksi tekijäksi korkean simulaation asteen. Tällöin simulaatiokoulutuksissa keskittyminen ei häiriintynyt niin paljoa tilanteen kuvittelemiseen, joka mahdollisti ensihoitajilta simulaatiokoulutuksessa mahdollisimman luonnollisen toiminnan. Simulaation tason noustessa ensihoitajat painottivat, jälleen perehdytyksen tärkeyttä. Simuloitu tilanne ei koskaan vastaa todellista tilannetta, joten ensihoitajille oli tärkeää selvittää ne yksityiskohdat tarkkaan, mitkä poikkeavat normaalista potilaskohtamisesta.

"Eli jos halutaan aitoa simulaatiota ni sun pitäis ihan oikeasti laittaa se tippa, ottaa ne välineet, ottaa verensokeri. Olla niinku omat kamat millä työskennellä. Se kyllä sekottaa tosin paljon jos on aina erilaiset laitteet, tai sitten se että otetaan niinku leikisti, tai tarviiko tätä ottaakaan." (Tiedonantaja 1)

Simulaatiokoulutuksen simulaation asteen osalta estäviä tekijöitä on erityisesti simuloitun tilanteen tulkinnanvaraisuus, sekä poikkeamat todellisuudesta. Erityisesti silloin kun suunnitellaan laajempia kokonaisuuksia simulaatiokoulutuksen sisällöksi, tulee tavoitteiden olla selkeitä ja simulaation asteen olla tarpeeksi suuri, jotta vaativassa simulaatiokoulutuksessa oppijan työskentelyä ei häiritse heikosti toteutetun simulaatio, tai sen liian alhainen aste. Muutoin oppijan tekeminen voi häiriintyä tulkinnanvaraisuuksiin tai harjoituksesta toteutettavaan todellisuudesta poikkeavaan toimintamalliin.

Estävät ja edistävät tekijät – Sisältö	
Edistävät tekijät	Estävät tekijät
Aihe henkilöstöltä	Aiheen epätodellisuus
Vaihteleva aihe	Tulkinnanvaraisuus simulaatioon liittyen
Vaikeusaste huomioi oppijat	Poikkeamat todellisuudesta
Korkea simulaation aste	

Taulukko 7. Estävät ja edistävät tekijät simulaatiokoulutuksen sisällössä

8.2.5 Luottamus

Luottamuksen suhteen ensihoitajat kokevat avoimen dialogin oppijoiden ja opettajien välillä. Simulaatiokoulutukseen osallistujilta toivottiin avointa koulutuskeskeistä asennetta. Palautetta oltiin valmiina ottamaan vastaa, mutta pelko testattavana olemisesta sai ensihoitajat epäilemään simulaatiokoulutuksen tarkoitusta. Luottamusta ensihoitajien mielestä lisäsi osallistujien hyvä asenne simulaatiokoulutuksen tekemisen suhteen. Mukana oli odotettiin kykyä heittäytyä aidosti simuloitavaan tilanteeseen ja rohkeutta harjoitella aidosti omaat toimintaansa. Simulaatiokoulutustilanteeseen heittäytyminen sisälsi myös mahdollisuuden ja luvan epäonnistumiselle ilman seuraamuksia.

"Jos siinä on oikeanlainen porukka ja vetäjät ni sitten se on erinomainen oppimistilanne. Eli siinä voi kehittyä tosi hyvin. Sääli vaan, että moni ajattelee sen testitilanteeksi ja silloin siitä tulee tosi negatiivinen fiilis." (tiedonantaja 8)

Jatkuva testattavana olemisen tunne koettiin haasteeksi työpaikkakoulutuksille ja estäväksi tekijäksi simulaatiokoulutuksen osallistumiseen Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella.

"Musta ainakin tuntuu siltä, että mitä enemmän ku oon nyt ollu töissä valmistumisen jälkeen, ni sitä enemmän on sellanen fiilis et nää hommat pitäs hallita. Ehkä se johtuu osaltaan siitä et joka paikassa sitä pitää käydä tenttimässä kaikenlaisia lupia ja sit sitä saa ikääku pelätä et jos sitä jotenki ryssiin ni sit ne luvatki menee. ja onhan niit tilanteita kyl nähtykin et eikai se nyt ihan tuulesta temmattuakaan oo." (tiedonantaja 7)

Ensihoitajat kokivat organisaation johdon vaikuttavan yleiseen ilmapiiriin ja suhtautumiseen työpaikalla järjestettäviin koulutuksiin, sekä itsensä kehittämiseen merkittävästi. Haastatteluissa myös käytiin läpi ensihoitajien ajatuksia siitä, mikä merkitys kouluttajalla on simulaatiokoulutuksen onnistumiselle. Vanhemmilla ensihoitajilla oli kokemusta pitkältikin ajalta organisaation sisällä työskennelleistä koulutusta pitäneistä henkilöistä. Toisaalta taas nuoremmat ensihoitajat peilasivat kokemuksiaan kouluttajista kouluikäisiin simulaatiokouluttajiin. Kaikilla haastatteluun osallistuneilla oli näkemystä kouluttajan merkityksestä simulaatiokoulutuksen onnistumiselle. Eräällä ensihoitajalla kouluttajien taustan vaikutus oli merkittävä koulutuksen uskottavuuden kannalta. Hänen ta-

pauksessaan merkityksen kouluttajien vaikuttavuudessa huomasi jatkokoulutusvaiheessa.

”No sehän muuttu sitte aika hirveestikin. Siellä oli ensinäki sellaset kouluttajat joita kaikki kunnioitti. Eli niillä kavereilla tiedettiin olevan kokemusta.” (tiedonantaja 4)

Haastatteluissa kävi ilmi, että ensihoitajat toivoivat simulaatiokoulutuksen järjestettävän ainakin yhdellä asiantuntijalla ja yhdellä kokeneella ensihoitajalla. Asiantuntijalla tarkoitettiin simulaatiokoulutuksessa opetettavan asian alan asiantuntijaa. Sillä oliko simulaatiokoulutusta pitävät henkilöt, tai henkilö omasta organisaatiosta tai sen ulkopuolelta, ei ilmennyt haastatteluissa yhtenäistä mielipidettä. Tärkeämpää oli asiantuntijuus, Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen ensihoitajien työnkuvan ymmärtäminen, sekä hyvät kommunikointitaidot.

”No siihen perehtyneet ja kouluttautuneet henkilöt. Mut sitte siinä vois olla vaikka vuoron esimies ja henkilö joka on oikeasti motivoitunut kouluttamiseen. Oikea kokoonpano olis kaksi henkilöä opettaja ja sen simulaattorin hallinnoija tai henkilö joka keskittyy harjoituksen sujuvuuteen. Sitte tietty siinä vois olla lääketieteellinenkin osaaja paikalla.” (tiedonantaja 5)

Simulaatiokoulutukseen osallistuvien opettajien kokoonpanosta ensihoitajilla oli erilaisia näkemyksiä. Oleellisempaa oli opettavien henkilöiden asennoituminen erityisesti, jos he toimivat työorganisaatiossa esimiesasemassa. Tällöin ensihoitajat kokivat tärkeänä, simulaatiokoulutukseen pystyttiin asennoitumaan mahdollisimman objektiivisesti opettavaan asiakokonaisuuteen keskittyen.

”Sillon kokoonnuttiin tiistaisin asemalle ihmettelemään keikkoja saatiin palautetta keikoista, jota oli ajettu. Ja sit se poimi muutaman keikan mitä oli ajettu varsinki sellaset mitä oli tyritty enemmän, ni ne käytiin läpi uudelleen ketään sen enempää syyllistämättä. Et ei niistä mihinkään hirteen joutunu vaikka asiat joskus oli menny ihan päin helvettä.” (tiedonantaja 4)

Ylipäättään ensihoitajat toivoivat kouluttajilta kokemusta, mutta myös pedagogisia taitoja. Palautteen ja perehdytyksen lisäksi merkittävää oli juuri kunnioittaa henkilöä, joka

toimi palautteen aja perehdytyksen toteuttajana. Opettajan haluttiin ymmärtävän ensihoitajien näkökulmaa ammattiin.

*”No kouluttajalla on suuri merkitys. et siinä jos sais valita ni tietyt tyypit vois lopettaa puhumisen saman tien. Osa vaan on parempia ku toiset.”
(tiedonantaja 4)*

Estävät ja edistävät tekijät – Luottamus	
Edistävät tekijät	Estävät tekijät
Avoin dialogi osallistujien välillä	Osaamisen pakko valmistumisen myötä
Lupa epäonnistua	Pelko seurauksista
Luottamuksellisuus osallistujien kesken	

Taulukko 8. Estävät ja edistävät tekijät simulaatiokoulutuksen toistettavuudessa

9 Pohdinta

9.1 Tutkimuksen luotettavuus

Opinnäytetyön tarkoituksen tavoitteiden mukaisesti tässä opinnäytetyössä luotettavuutta on arvioitu uskottavuuden, siirrettävyyden, vahvistettavuuden ja vaikuttavuuden kannalta. Tunsin haastateltavat henkilökohtaisesti, koska työskentelen itse samassa organisaatiossa ensihoitajana. Tämä saattanut vaikuttaa myös haastateltaviin. Toisaalta minun on myös täysin ulkopuolista henkilöä helpompi ymmärtää haastateltavien kokemuksia ja tuntemuksia haastattelujen teemojen osalta, koska haastateltavien henkilöiden kohdalla Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella on suuri vaikutus heidän kokemukseen simulaatiokoulutuksesta. Haastatteluihin osallistuneet ensihoitajat ottivat mielellään osaa haastatteluun, eivätkä he kokeneet opinnäytetyöhön tehtävää haastattelua epämiellyttäväksi velvollisuudeksi. Haastattelutilanteet pyrittiin rauhoittamaan siirtymällä paloasemalla olevaan tyhjään luokkatilaan. Haastattelujen sujuvuutta häiritsi osaltaan ensihoitajien jatkuva hälytysvalmius, joka heillä työvuorossa on. Yksi haastatteluista jouduttiin aivan loppuvaiheessa keskeyttämään hälytyksen vuoksi, mutta koimme haastateltavan kanssa, että tarvittava aineisto oli saatu jo kasaan, joten tarvetta uudelle haastattelulle ei ollut. Osa haastatteluista jouduttiin keskeyttämään ensihoitajien päivitäisiin työasioihin liittyvien puheluiden vuoksi. Haastattelut suoritettiin tästä huolimatta kuitenkin työajalla, jotta haastateltaville ensihoitajille olisi mahdollisimman vaivaa haas-

tattelujen suorittamisen suhteen. Kaikki ensihoitajat kokivat henkilökohtaisesti mielekkäämmäksi, että haastattelu suoritettiin työajalla. Haastattelutunnelma oli rentoutunut, mikä näkyi erityisesti ensihoitajien vapautuneessa keskustelussa haastattelujen aikana. Tämä osaltaan osoitti ensihoitajien luottavan luottamuksellisuuden säilymiseen läpi haastattelun, jolloin haastatteluissa uskallettiin vapautuneesti keskustella omia kokemuksia ja tunteita. (Eskola – Suoranta 1999: 86-95)

Tässä opinnäytetyössä pyrittiin löytämään tietoa siihen, miten järjestetään mahdollisimman hyvä simulaatiokoulutus, joka huomioi Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen ensihoitajien koulutustarpeet mahdollisimman hyvin. Opinnäytetyötä varten haastateltiin kahdeksaa ensihoitajaa liitteessä 1 olevan teemahaastattelurungon mukaisesti. Haastatteluaineistossa oli havaittavasti selkää yhdenmukaisuutta, eikä uutta tietoa ilmentynyt, joten aineiston suuruutta voidaan pitää riittävänä. (Eskola – Suoranta 1999: 86-95)

Opinnäytetyöhön kerätty aineisto on analysoitu abduktiivista analyysimenetelmää käyttäen. Haastatteluista on osoitettavissa yhteys aiempaan kirjallisuuteen simulaatiokoulutuksesta ja analyysi on voitu suorittaa lähes kokonaisuudessaan tähän viitekehykseen sopivaksi. Asia jota analysointiin käytetyssä teoreettisessa viitekehyksessä ei mainittu oli simulaatiokoulutusten järjestämiseen liittyvä ensihoitajille maksettava korvaus. Simulaatiokoulutusten korvauskysymys tuli esiin tutkimuksessa läheisesti simulaatiokoulutuksien yleisiin järjestelyihin liittyen. Ensihoitajat toivoivat omalta organisaatiolta sitoutumista simulaatiokouluttamiseen. Ajatuksena on, että tarjotun koulutuksen tulee olla edellytys, eikä vain ylitöiksi muodostuva velvoite. (Eskola – Suoranta 1999: 86-95)

Tästä opinnäytetyöstä saadut tulokset muodostuvat Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen ensihoitajien kokemuksista. Tulokset ovat aiempien tutkimusten kanssa linjassa. Tästä huolimatta kokemukset simulaatiokoulutuksesta ovat aina yksilökohtaisia. Näin ollen ei voida olla täysin varmoja siitä, että tutkittaessa eri kohdejoukkoa samoin menetelmin, saataisiin varmuudella samoja tuloksia. (Eskola – Suoranta 1999: 86-95)

9.2 Etiikka

Tähän opinnäytetyöhön on haastateltu kahdeksaa Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen ensihoitajaa. Luvat haastatteluilta on kysytty erikseen Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen ensihoitopäälliköltä, sekä haastateltavilta itseltään. Haastateltavat valitsi tämän

opinnäytetyön yhteyshenkilönä toiminut Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen ensihoitoesimies. Haastatteluajat ja tapaamiset olen suorittanut henkilökohtaisesti opinnäytetyöhön osallistuneiden ensihoitajien kanssa, joten Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen esimiehillä ei ole tarkkaa tietoa haastattelujen ajankohdasta, mikä osaltaan suojaa ensihoitajien anonymiteettiä. Ensihoitajien haastattelut ovat perustuneet vapaaehtoisuuteen ja tästä on informoitu ensihoitajia ensin kirjallisesti ja tämän jälkeen vielä ennen haastattelua kerrattu haastateltavan oikeudet vapaaehtoisuudesta. Näin on varmistettu ensihoitajien tietoisuus oikeuksistaan ennen tähän opinnäytetyöhön liittyen. Ensihoitajien kanssa käydyt haastattelut ovat olleet luottamuksellisia ja vain tätä opinnäytetyötä varten tallennettuja. Haastatteluista saatua aineisto on aina suojattu salasanoin, jolloin vain tutkimuksen tekijä on käsitellyt haastatteluaineistoa. Opinnäytetyön valmistumisen jälkeen haastatteluaineisto hävitetään asianmukaisesti opinnäytetyöhön osallistuneiden ensihoitajien anonymiteetin suojaamisen ja heidän kanssaan tehdyn sopimuksen mukaisesti. Valmistuneeseen opinnäytetyöhön haastattelujen aineistoa on lainattu suoraan, niiltä osin kun se on ollut tarpeellista. Lainaukset on numerokoodattu, lainausten selkeyttämiseksi, mutta niiden avulla ei voida tunnistaa haastattelun antanutta ensihoitajaa. (Anttila 2006 511-513, 517)

10 Opinnäytetyön johtopäätökset

Tämän opinnäytetyön tulokset yhtyvät aiempaan tietoon hyvästä simulaatiokoulutuksen järjestämisestä (Isseberg – Scalese. 2008: 31-46). Tuloksista käy ilmi, että merkittävimpiä simulaatiokoulutuksen edistäviä tekijöitä ensihoitajien mielestä on ylipäättään asennoituminen koulutukseen ja kouluttautumiseen. Yleiseen asenteeseen simulaatiokoulutusta kohtaan vaikutti eniten se, kuinka hyvin ensihoitajat oli perehdytetty tulevaan koulutukseen ja kuinka hyvin tavoitteet tulevan koulutuksen osalta oli kerrottu ensihoitajille. Paine jatkuvalla onnistumiselle on suuri. Paine syntyy useista tekijöistä, mutta ensihoitajat kokevat työnsä herkästi jatkuvana kokeena, jossa panoksena usein on ensihoitolääkärille tentattavat toimintaluvat. Hyvällä perehdytyksellä ja tavoitteiden määrittämisellä varmistetaan, ettei ensihoitajat pidä simulaatiokoulutustilaisuutta testitalanteena vaan ymmärtävät simulaatiokoulutuksen tarkoituksen ja tavoitteet. Opinnäytetyössä määriteltiin jokaiseen yläluokkaan edistäviä ja ensihoitajien kokemuksista edistäviä ja estäviä tekijöitä. (Taulukko 9.)

Edistävät tekijät	Estävät tekijät
	Perehdytys
Yleisten sääntöjen kertaus	Vieraat välineet
Tutustuminen välineistöön	Epäily koetilanteesta
Tavoitteiden kertaus	
	Palaute
Asiantuntijuus	Virheiden etsintä
järjestelmällisyys	Arvostelu
Tarkoituksenmukaisuus	
palautteen antajan objektiivisuus	
Avoimuus	
oikeiden toimintamallien vahvistaminen	
	Toistettavuus
Koulutussuunnitelmaan juurruttaminen	Liian suuri ryhmäkoko
Riittävä vuotuinen määrä	
Mahdollisuus korjaaviin toistoihin	
	Sisältö
Aihe henkilöstöltä	Aiheen epätodellisuus
Vaihteleva aihe	Tulkinnanvaraisuus simulaatioon liittyen
Vaikeusaste huomioi oppijat	Poikkeamat todellisuudesta
Korkea simulaation aste	
	Luottamus
Avoin dialogi osallistujien välillä	Osaamisen pakko valmistumisen myötä
Lupa epäonnistua	Pelko seurauksista
Luottamuksellisuus osallistujien kesken	

Taulukko 9. Simulaatiokoulutuksen estävät ja edistävät tekijät

Koulutettavan sisällön suhteen ensihoitajat toivoivat saavansa vaikuttaa itse mahdollisimman paljon. Ensihoitajat kokivat, että simulaatiokoulutuksen aiheen tulisi aina syntyä henkilöstön taholta, jolloin aiheelle on selkeästi osoitettu olemassa oleva tarve. Sisältöä suunniteltaessa ensihoitajat toivoivat henkilöstön asiantuntijuuden mukaista haastavuutta, sekä riittävää vaihtelua. Oman vaikuttamisen lisäksi ensihoitajat painottivat simulaatiokoulutuksen aihetta mietittäessä aiheen realistisuuden merkitystä. He toivoivat, että simuloidut tehtävät olisivat olisi erityisesti alkuvaiheessa helposti hallittavia ja toteutettavia. Ensihoitajat tekevät työssään havaintoja myös monilla muilla tavoilla, kuin pelkästään mitattavissa olevilla lukemilla. Tämä aiheuttaa simulaatiokoulutukselle haasteen, sillä korkeimmankaan tason simulaattorit, eivät pysty jäljittelemään en-

sihoitotilanteita täydellisesti. Tällöin poikkeamat on hyväksyttävä, mutta niiden kanssa toimiminen on tehtävä mahdollisimman helpoksi ja yksiselitteiseksi. Simulaatiokoulutusten haastavuuden suhteen ensihoitajat toivoivat todenmukaisuutta ja harjoiteltavan asian huomioimista. Jos harjoittelukokonaisuudet olivat vaikeita ja suuria jo simulaation kannalta ei ne todennäköisesti opettaneet ensihoitajille paljoa. Järkevänä toimintamallina voidaan pitää tasaista, ensin pienemmistä yksityiskohtiin painottuvasta ja lopulta suurempiin kokonaisuuksiin, etenevästä simulaatiokouluttamisesta.

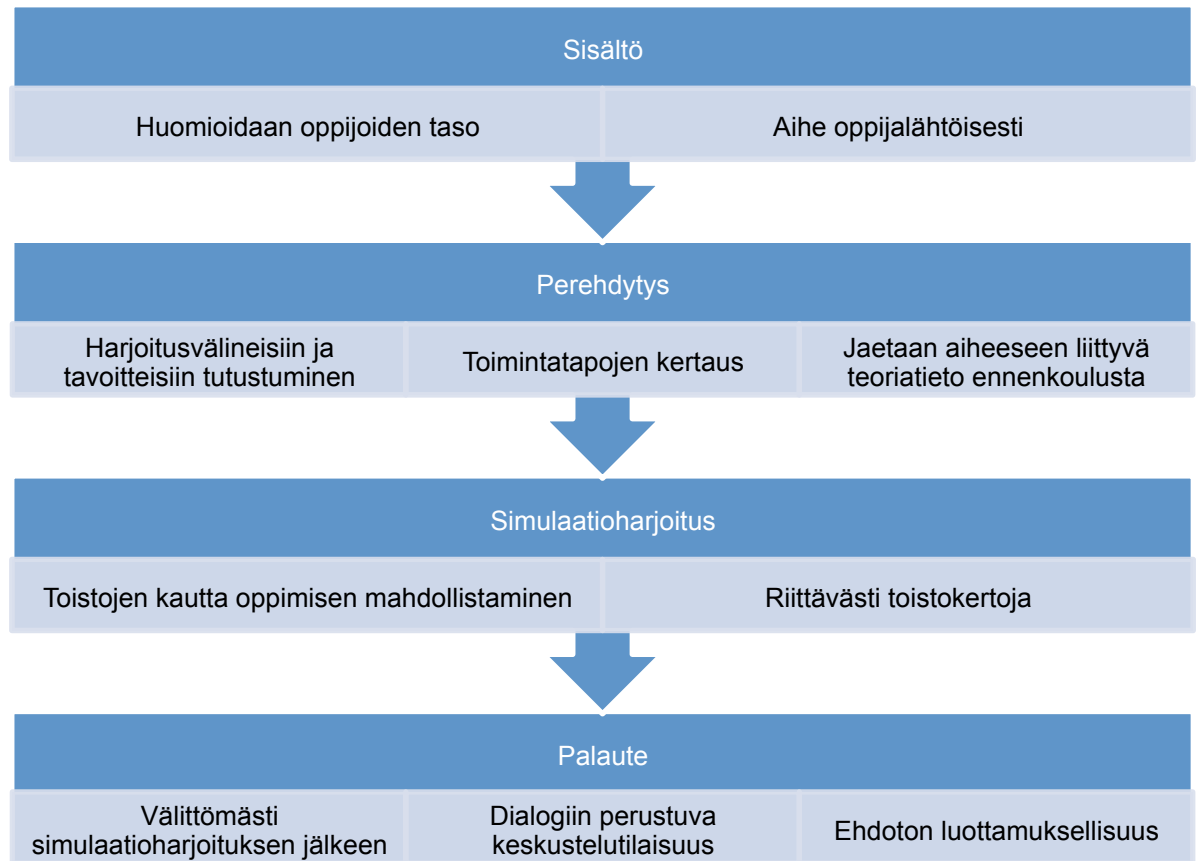
Simulaatiokoulutusta koskevassa kirjallisuudessa palautteen merkitys simulaatiokoulutuksen onnistumiselle on suuri, sillä palautteen aikana oppijalle annetaan mahdollisuus analysoida ja selvittää toimintaansa (Issenberg ym. 2008: 10-28). Haastattelujen taustalta käy ilmi, että ensihoitajat elävät suorituskeskeisessä työympäristössä, jossa onnistumisen tulos mitataan usein työparin, tai jonkun muun samalla työtehtävällä olleen henkilön toimesta. Palautteen antoon ja sen saamiseen ei kuitenkaan olla ensihoitajien maailmassa opittu ja sen ottaminen muuten kuin henkilökohtaisesti saattaa olla ensihoitajalle hankalaa. Oman toimintamallin muokkaaminen ja päivittäminen saattaa olla hankalaa muuttaa erityisesti jos ensihoitaja ei itse pysty tunnistamaan puutteitaan omassa työtavassa. Tämän vuoksi palautteen annossa opettajien tulee olla erittäin tarkkoja, jotta annetulla palautteella on oikeanlainen osaamista edistävä vaikutus. Palaute koettiin helpommaksi vastaanottaa henkilöltä, jolla oli asiantuntemusta itse opettavasta aiheesta. Toisaalta liian läheinen suhde palautteen antajaan saatettiin kokea estäväksi tekijäksi. Esimerkiksi palaute henkilöltä, jolla oli valta vaikuttaa ensihoitajan työhön, saatettiin kokea helposti henkilökohtaisena ja uhkana omalle työlle.

Ensihoitotyö on pääsääntöisesti erilaisten kriisitilanteiden hallintaa. Ensihoitajien on pystyttävä onnistuttava toimimaan jatkuvasti vaihtuvassa ympäristössä, joissa mahdollisimman tehokas resurssien hyödyntäminen, sekä valmiit kokemuksen opettamat toimintamallit ovat hyödyksi. Työ on siis teoretiedon hallinnan lisäksi pääsääntöisesti käsillä tekemistä. Siksi myös tekemällä oppiminen koetaan usein luonnolliseksi tavaksi oppia ja kehittää omaa osaamistaan. Yksittäisiltä simulaatiokoulutuskerroilta ensihoitajat toivoivatkin riittäviä toistomääriä. Lisäksi simulaatiokoulutuksen kuuluminen vuosittaiseen koulutussuunnitelmaan koettiin edistävänä tekijänä. Vuosittain harjoituskertoja toivottiin kahdesta neljään kertaa, jotta simulaatiokoulutus koulutusmuotona ei unohtuisi, eikä niihin tällöin tarvitse jokaisella kerralla orientoitua kuin uuteen koulutustapaan.

Ylipäättään ensihoitajat Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella kokivat, että simulaatiokoulutus oli koulutusmuotona hyvä ja toivottava tapa itsensä kehittämiseen. Onnistumisen kannalta tärkeimmäksi koettiin hyvä asennoituminen kouluttautumista kohtaan. Hyvään asennoitumiseen vaikutti ensihoitajien mielestä oman työorganisaation halu kehittää työntekijöitään. Itse simulaatiokoulutuksen osalta toivottiin laadukasta koulutusta ja sitoutumista jatkuvaan kehittämiseen, niin ettei koulutus ollut vain kertaluonteista.

Opinnäytetyön pohjalta saatuja tutkimustuloksia voidaan hyödyntää, jatkossa suunniteltaessa simulaatiokoulutusta Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella. Opinnäytetyön tulokset antavat tietoa simulaatiokoulutuksesta teoriaan ja Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella toimivien ensihoitajien kokemusten pohjalta. Näin ollen opinnäytetyö on helposti implementoitavissa käytännön työkaluksi simulaatiokoulutusta toteutettaessa erityisesti pelastuslaitosten kaltaisissa asiantuntijaorganisaatioissa, mutta myös muissa terveydenhuollon organisaatioissa. (Aira 2005: 1073-1077)

Opinnäytetyön tuloksiin perustuen hyvä simulaatiokoulutus koostuu viidestä päätekijästä, jotka ovat perehdytys, toistettavuus, sisältö, luottamus, orientointi, sekä palaute. Näiden tekijöiden kautta hyvän simulaatiokoulutuksen järjestäminen alkaa sisällön suunnittelusta, jossa suunnitellaan mitä tulevassa simulaatiokoulutuksessa tapahtuu. Itse simulaatiokoulutukseen perehdytys on hyvä aloittaa jo ennen koulutustilaisuutta kertomalla taustat aiheesta ja tarvittaessa myös simulaatiokoulutustavasta, jos tämä ei ole vielä oppijoille tuttua. Itse simulaatiokoulutuspäivä koostuu perehdytyksestä simulaattoriin ja toimintatapojen kertauksella. Tätä seuraa suunniteltu simulaatioharjoitus, jonka jälkeen tilanne käydään rauhassa läpi palautekeskustelun yhteydessä. (Taulukko 9)

Taulukko 10. Hyvän simulaatiokoulutuksen keskeinen sisältö

Lähteet

Aira, Marja. 2005. Lääketieteellinen aikakauskirja Duodecim. 121 1073-1077

Anttila, Pirkko. 2005. Ilmaisuu, teos, tekeminen ja tutkiva toiminta. Akatiimi. Hamina.

Anttila, Pirkko. 2006. Tutkiva toiminta ja ilmaisuus, teos, tekeminen. Hamina. Akatiimi.

Davis, C. 2005. The perfect patient. Nursing standard 19(20), 20-21.

Eskola, Jari – Suoranta, Juha 1999. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Vastapaino. Tampere

Gantt, Laura 2012. Who's Driving? The Role and Training of the Human Patient Simulation Operator. Feature article. Computers Informatics Nursing.

Gomez, B. 2009. Assessing Competency With the Use of Human Patient Simulation in the Emergency Department. Journal of Emergency Nursing 35(5), 476-478.

Hallikainen, Juhana – Väisänen, Olli 2007. Simulaatio-opetus ensihoidossa. Finnanest 40 (5). 436-439

Hawkins, Kim – Todd, Martha – Manz, Julie 2008. Unique Simulation Teaching Method. Educational Innovations 47(11), 524-527

Issenberg, Barry – McGaghie, William – Petrusa, Emil – Gordon, David – Scalese, Ross 2008. Features and uses of high-fidelity medical simulations that lead to effective learning: a BEME systematic review 27(1), 10-28.

Issenberg Barry – Scalese Ross 2008 Simulation In Health Care Education. Perspectives in biology and medicine 51 (1) 31-46

Jeffries P. 2007. Simulation in nursing education. From conceptualization to evaluation. National League of nursing 96-103

- Kupias, P. 2001. Oppia opetusmenetelmistä. Helsinki: Educa-Instituutti Oy.
- Kyngäs, Helvi – Vanhanen, Liisa 1999. Sisällön analyysi. *Hoitotiede*. 11 (1) 3-12.
- Nagle, B., McHale, J., Alexander, G. & French, B. 2009. Incorporating Scenario- Based Simulation Into a Hospital Nursing Education Program. *The Journal of Continuing Education in Nursing* 40(1), 18-25
- Niemi-Murola, Leila 2004. Simulaatio-opetus – miksi, mitä, miten. *Lääkärilehti* 59 (7) 681-6
- Rauste-von Wright, M. & von Wright, J. 1994. *Oppiminen ja koulutus*. Helsinki: WSOY.
- Salakari, H. 2007. *Taitojen opetus*. Saarijärvi: Saarijärven Offset.
- Schoening Anna, Sittner Barbara, Todd Martha 2006. Simulated Clinical Experience: Nursing Students' Perceptions and the Educators' Role. *Nurse educator* 31 (6) 253-258
- Seropian, Michael A. 2003 General Concepts in Full Scale Simulation: Getting Started. *Anesth Analg*; 97: 1695–1705
- Steinwach Barbara 1992. How to facilitate a debriefing. *Simulation and Gaming* 23 (2) 186-195
- Tynjälä, P. 1999. *Oppiminen tiedon rakentamisena: konstruktivistisen oppimiskäsityksen perusteita*. Helsinki: Kirjayhtymä

Taustamuuttuja ja teemahaastattelun runko

Taustamuuttujat

- ikä
- työkokemus
- Koulutus
- Työvuoro
- Minkälaisiin simulaatiokoulutuksiin olet ottanut osaa?

Teemat ja apukysymykset

Kokemuksia simulaatiokoulutuksista

- Kokemuksesi simulaatiokoulutuksista
- Ovatko ollut muiden järjestämät simulaatiokoulutukset poikenneet Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella järjestetyistä simulaatiokoulutuksista? Jos on niin miten?
- Miten koet simulaatiokoulutuksen verrattuna muihin koulutusmenetelmiin?

Osallistuminen simulaatiokoulutukseen

- Mitkä tekijät lisäävät mielestäsi halua osallistua simulaatiokoulutukseen? Minkälainen simulaatiokoulutus saisi teidät osallistumaan simulaatiokoulutukseen?
- Mitkä tekijät vähentävät mielestäsi halua osallistua simulaatiokoulutukseen?
- Mitkä tekijät vaikuttavat osallistumishalukkuuteesi Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella järjestettäviin simulaatiokoulutuksiin?

Haastateltavan tiedote- ja suostumuslomake

Hei

Suoritan tällä hetkellä YAMK opintoja Metropoliasa Ensihoidon johtamisen ja kehittämisen linjalla ja teen opinnäytetyötä Länsi-Uudenmaan pelastuslaitokselle, jonka aiheena on: ”Ensihoitajien kokemuksia simulaatiokoulutuksista Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella. Simulaatiokoulutuksen estävät ja edistävät tekijät”. Opinnäytetyötä varten haastattelen Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksella yli vuoden ajan työskennelleitä ensihoitajia. Haastattelun keskeisiä teemoja ovat kokemuksia simulaatiokoulutuksesta ja osallistuminen simulaatiokoulutukseen. Haastattelu kestää noin 1h 30min ja se voidaan suorittaa toiveesi mukaan joko työ- tai vapaa-ajalla. Haastattelu nauhoitetaan ja sitä käytetään vain opinnäytetyön tiedonkeruuta varten. Nauhoitettu materiaali tuhoetaan asianmukaisesti opinnäytetyön valmistuttua. Haastateltavan henkilön anonymiteetti turvataan koko opinnäytetyöprosessin ajan, joten haastateltavia henkilöitä ei voida tunnistaa opinnäytetyöstä missään vaiheessa. Haastatteluun osallistuminen on vapaaehtoista ja haastateltavalla on oikeus keskeyttää haastattelu missä vaiheessa tahansa.

Olisin kiitollinen, jos ottaisit osaa haastatteluun!

Terveisin Olli Kuronen

Suostumus haastatteluun

Haluan osallistua Olli Kurosen opinnäytetyön teemahaastatteluun, jossa selvitetään Länsi-Uudenmaan pelastuslaitoksen ensihoitajien simulaatiokoulutuksen osallistumisen estäviä ja edistäviä tekijöitä. Olen saanut tarvittavat tiedot opinnäytetyöhön ja haastatteluun liittyen ja osallistun haastatteluun vapaaehtoisesti.

Suostun haastateltavaksi

____ / _____ 2013 _____

Päivämäärä

Allekirjoitus